

Den Europæiske Unions Tidende

C 71 E

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

18. marts 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	III <i>Forberedende retsakter</i>	
	RÅDET	
2008/C 71 E/01	Fælles holdning (EF) nr. 3/2008 af 20. december 2007 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken og om ændring af direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF, 86/280/EØF og 2000/60/EF	1
2008/C 71 E/02	Fælles holdning (EF) nr. 4/2008 af 20. december 2007 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald og om ophævelse af visse direktiver	16

DA

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 3/2008

fastlagt af Rådet den 20. december 2007

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/.../EF af ... om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken og om ændring af direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF, 86/280/EØF og 2000/60/EF

(2008/C 71 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kemisk forurening af overfladevand udgør en trussel for både vandmiljøet i form af akut og kronisk toksicitet over for vandorganismer, akkumulering i økosystemet og tab af levesteder og biodiversitet og for menneskers sundhed. I første række bør forureningsårsagerne identificeres og emissionerne bekæmpes ved kilden så effektivt som muligt i økonomisk og miljømæssig henseende.

(2) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽³⁾ erklæres

det, at miljø og sundhed og livskvalitet er prioriterede indsatsområder i nævnte program, og det fremhæves navnlig, at der er behov for yderligere særlovgivning på det vandpolitiske område.

(3) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁴⁾ lægges der en strategi mod forurening af vand, og der kræves yderligere specifikke foranstaltninger til forureningskontrol og fastsættelse af miljøkvalitetskrav. Dette direktiv fastsætter miljøkvalitetskrav i henhold til bestemmelserne og målene i direktiv 2000/60/EF.

(4) I overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2000/60/EF, særlig stk. 1, litra a), bør medlemsstaterne iværksætte de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 16, stk. 1 og stk. 8, med henblik på en progressiv reduktion af forureningen med prioriterede stoffer samt standsning eller udfasning af emissioner, udledninger og tab af prioriterede farlige stoffer.

(5) Der er siden 2000 vedtaget en lang række fællesskabsretsakter, som udgør emissionskontrolforanstaltninger for de enkelte prioriterede stoffer som omhandlet i artikel 16 i direktiv 2000/60/EF. Dertil kommer mange miljøbeskyttelsesforanstaltninger i henhold til anden gældende fællesskabslovgivning. Derfor bør gennemførelse og revision af de gældende instrumenter prioriteres frem for indførelse af nye kontrolforanstaltninger.

⁽¹⁾ EUT C 97 af 28.4.2007, s. 3.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 22. maj 2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 20. december 2007 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1. Direktiv ændret ved afgørelse nr. 2455/2001/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

- (6) Hvad angår den emissionskontrol af prioriterede stoffer fra punktkilder og diffuse kilder, der er omhandlet i artikel 16 i direktiv 2000/60/EF, synes det mest omkostningseffektivt og rimeligt, hvis medlemsstaterne foruden at gennemføre anden gældende fællesskabslovgivning også om nødvendigt medtager passende kontrolforanstaltninger, jf. artikel 10 i direktiv 2000/60/EF, i det indsatsprogram, de skal udarbejde for hvert vandområdedistrikt i overensstemmelse med artikel 11 i nævnte direktiv.
- (7) Ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60/EF⁽¹⁾ er der opstillet en første liste over 33 stoffer og stofgrupper, som er prioriterede med hensyn til en indsats på fællesskabsplan. Blandt disse stoffer er nogle identificeret som prioriterede farlige stoffer, for hvilke medlemsstaterne bør gennemføre de nødvendige foranstaltninger med henblik på at standse eller udfase emissioner, udledninger og tab. Nogle af stofferne var under fornyet gennemgang og bør klassificeres. Kommissionen bør fortsætte gennemgangen af listen over prioriterede stoffer, idet den prioriterer stoffer med henblik på indsats på grundlag af vedtagne kriterier, der påviser risikoen for eller via vandmiljøet, i overensstemmelse med den tidsplan, der er fastsat i artikel 16 i direktiv 2000/60/EF, og fremsætte forslag, hvor dette er hensigtsmæssigt.
- (8) I Fællesskabets interesse og af hensyn til mere effektive regler for beskyttelse af overfladevand bør der for forurenende stoffer, der er klassificeret som prioriterede stoffer, opstilles miljøkvalitetskrav på fællesskabsplan, mens medlemsstaterne for andre forurenende stoffer om nødvendigt kan fastsætte regler på nationalt plan under iagttagelse af de relevante fællesskabsbestemmelser. Otte forurenende stoffer, der er omfattet af Rådets direktiv 86/280/EØF af 12. juni 1986 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF,⁽²⁾ og som indgår i den gruppe af stoffer, for hvilke medlemsstaterne, med forbehold af artikel 2 og 4 i direktiv 2000/60/EF, bør træffe foranstaltninger med henblik på at opnå god kemisk tilstand i 2015, blev imidlertid ikke opført på listen over prioriterede stoffer. De fælles krav, der er opstillet for disse forurenende stoffer, har imidlertid vist sig nyttige, og reguleringen heraf bør fortsat ske på fællesskabsplan.
- (9) Bestemmelserne om de aktuelle miljøkvalitetsmål, som er fastsat i Rådets direktiv 82/176/EØF af 22. marts 1982 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra elektrolyse af alkaliske klorider⁽³⁾, Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium⁽⁴⁾, Rådets direktiv 84/156/EØF af 8. marts 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra andre sektorer end elektrolyse af alkalichlorider⁽⁵⁾, Rådets direktiv 84/491/EØF af 9. oktober 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af hexachlorcyklohexan⁽⁶⁾ og direktiv 86/280/EØF, bliver derfor overflødige og bør ophæves.
- (10) Da vandmiljøet kan udsættes for både kortvarig og langvarig forurening, bør oplysninger om såvel akutte som kroniske virkninger indgå i grundlaget for fastsættelse af miljøkvalitetskravene. For at sikre forsvarlig beskyttelse af vandmiljøet og menneskers sundhed bør der fastsættes miljøkvalitetskrav udtrykt som årsgennemsnit på et niveau, der giver beskyttelse mod langtidseksponering, og højeste tilladte koncentrationer, der giver beskyttelse mod korttidseksponering.
- (11) I overensstemmelse med reglerne i afsnit 1.3.4 i bilag V til direktiv 2000/60/EF, kan medlemsstaterne, når de overvåger opfyldelsen af miljøkvalitetskravene, herunder de krav, der udtrykkes som højeste tilladte koncentrationer, benytte statistiske metoder, såsom percentil beregning, til at tackle outliers (ekstreme afvigelser fra middelværdier) og fejlvisninger for at opnå et acceptabelt konfidensniveau og en acceptabel præcision. For at sikre, at medlemsstaternes overvågning er indbyrdes sammenlignelig, bør der ved anvendelse af udvalgsproceduren fastsættes nærmere bestemmelser om sådanne statistiske metoder.
- (12) Fastsættelsen på fællesskabsplan af værdier for miljøkvalitetskrav bør på indværende tidspunkt for størsteparten af stofferne begrænses til overfladevand. For hexachlorbenzen, hexachlorbutadien og kviksølv er det imidlertid ikke på fællesskabsplan muligt at sikre beskyttelse mod indirekte virkninger og sekundær forgiftning alene ved miljøkvalitetskrav til overfladevand. Derfor bør der på fællesskabsplan fastlægges miljøkvalitetskrav for biota for disse tre stoffer. For at give medlemsstaterne en vis smidighed i forhold til deres overvågningsstrategi bør de have mulighed for enten at overvåge og anvende disse miljøkvalitetskrav for biota eller at opstille strengere miljøkvalitetskrav for overfladevand, der yder det samme beskyttelsesniveau.

⁽¹⁾ EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 181 af 4.7.1986, s. 16. Direktiv senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

⁽³⁾ EFT L 81 af 27.3.1982, s. 29. Direktiv ændret ved direktiv 91/692/EØF.

⁽⁴⁾ EFT L 291 af 24.10.1983, s. 1. Direktiv ændret ved direktiv 91/692/EØF.

⁽⁵⁾ EFT L 74 af 17.3.1984, s. 49. Direktiv ændret ved direktiv 91/692/EØF.

⁽⁶⁾ EFT L 274 af 17.10.1984, s. 11. Direktiv ændret ved direktiv 91/692/EØF.

- (13) Endvidere bør medlemsstaterne kunne fastlægge miljøkvalitetskrav for sedimenter og/eller biota på nationalt plan og anvende disse miljøkvalitetskrav i stedet for de miljøkvalitetskrav for vand, der er fastsat i nærværende direktiv. Sådanne miljøkvalitetskrav bør fastsættes efter en gennemsigtig procedure, der omfatter underretninger til Kommissionen og andre medlemsstater for at sikre et beskyttelsesniveau, der svarer til de miljøkvalitetskrav for vand, der er fastlagt på fællesskabsplan. Kommissionen bør sammenfatte disse underretninger i sine rapporter om gennemførelsen af direktiv 2000/60/EF. Endvidere bør medlemsstater, med forbehold af artikel 4 i direktiv 2000/60/EF, træffe foranstaltninger med henblik på at sikre, at de aktuelle forureningsniveauer i biota og sedimenter ikke i væsentlig grad stiger, eftersom sedimenter og biota fortsat er vigtige matricer i medlemsstaternes overvågning af visse stoffer med henblik på vurdering af langtidsvirkningerne af menneskeskabte aktiviteter og tendenser.
- (14) Medlemsstaterne skal opfylde Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand⁽¹⁾ og forvalte de forekomster af overfladevand, der anvendes til indvinding af drikkevand, i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 2000/60/EF. Nærværende direktiv bør derfor gennemføres, uden at de bestemmelser, der indebærer strengere krav, tilsidesættes.
- (15) I nærheden af udledninger fra punktkilder er koncentrationen af forurenende stoffer sædvanligvis højere end koncentrationen i det omgivende vand. Derfor bør medlemsstater have mulighed for at gøre brug af blandingszoner, så længe de ikke påvirker det øvrige overfladevandområdes opfyldelse af de relevante miljøkvalitetskrav. Udstrækningen af blandingszoner bør begrænses til udledningspunkternes umiddelbare nærhed og være rimelig.
- (16) Det er nødvendigt at kontrollere, at målene om standsning eller udfasning og reduktion i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/60/EF overholdes, og at gøre vurderingen af overholdelsen af disse krav gennemsigtig, især med hensyn til, om emissioner, udledninger og tab som følge af menneskelige aktiviteter skal anses for signifikante. Desuden må en tidsplan for standsning eller udfasning og reduktion altid være knyttet til en oversigt. Der bør også være mulighed for at vurdere gennemførelsen af artikel 4, stk. 4-7, i direktiv 2000/60/EF. Der er ligeledes behov for et egnet værktøj til kvantificering af tab af stoffer ad naturlig vej eller som et resultat af naturlige processer, da en fuldstændig standsning eller udfasning af emissionerne fra alle potentielle kilder ikke er mulig i disse tilfælde. For at opfylde disse behov bør hver medlemsstat for hvert vandområdedistrikt eller del af et vandområdedistrikt inden for dens område opstille en oversigt over alle emissioner, udledninger og tab.
- (17) For at undgå dobbeltarbejde under udarbejdelsen af disse oversigter og for at sikre, at oversigterne stemmer overens med andre eksisterende værktøjer inden for beskyttelse af overfladevand, bør medlemsstaterne anvende oplysninger, der er indsamlet i medfør af direktiv 2000/60/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer⁽²⁾.
- (18) Til måling af basisværdierne i oversigten bør medlemsstaterne kunne vælge en egnet etårig referenceperiode, der bedre tilgodeser deres behov. Der bør dog tages hensyn til, at tab fra anvendelse af pesticider kan variere betydeligt fra år til år som følge af forskelle i doseringen, f.eks. på grund af andre vejrforhold. Derfor bør medlemsstaterne for nogle af de stoffer, der er omfattet af Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽³⁾, kunne vælge en treårig referenceperiode.
- (19) For at optimere brugen af oversigten er det hensigtsmæssigt, at der fastsættes en tidsfrist for, hvornår Kommissionen skal have kontrolleret, at emissioner, udledninger og tab tilnærmer sig målene i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/60/EF, jf. dog artikel 4, stk. 4 og 5 i nævnte direktiv.
- (20) Flere medlemsstater er berørt af forurening, der skyldes en forureningskilde uden for deres nationale jurisdiktion. Det er derfor hensigtsmæssigt at gøre det klart, at en medlemsstat ikke anses for at have misligholdt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, hvis en overskridelse af miljøkvalitetskravene skyldes en sådan grænseoverskridende forurening, under forudsætning af at visse betingelser er opfyldt, og at den pågældende medlemsstat på passende vis har udnyttet de relevante bestemmelser i direktiv 2000/60/EF.
- (21) Kommissionen bør på grundlag af rapporter fra medlemsstaterne undersøge behovet for supplerende specifikke foranstaltninger på fællesskabsplan og eventuelt fremsætte relevante forslag.

⁽¹⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32. Direktiv senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2005.

⁽²⁾ EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1. Direktiv senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/50/EF (EUT L 202 af 3.8.2007, s. 15).

(22) Kriterierne for identificering af stoffer, der er persistente, bioakkumulerende og toksiske eller som anses for tilsvarende problematiske, bl.a. meget persistente og meget bioakkumulerende, jf. direktiv 2000/60/EF, er fastsat i den tekniske vejledning vedrørende risikovurdering til Kommissionens direktiv 93/67/EØF af 20. juli 1993 om fastsættelse af principperne for vurderingen af risikoen for mennesker og miljøet ved stoffer, der anmeldes i overensstemmelse med Rådets direktiv 67/548/EØF ⁽¹⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 af 28. juni 1994 om principperne for vurdering af risikoen for mennesker og miljø ved eksisterende stoffer i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter ⁽³⁾. For at sikre sammenhængen i fællesskabslovgivningen bør kun disse kriterier anvendes på de stoffer, der er under fornyet gennemgang ifølge afgørelse nr. 2455/2001/EF, og bilag X til direktiv 2000/60/EF bør derfor erstattes i overensstemmelse hermed.

(23) Forpligtelserne ifølge de direktiver, der er opregnet i bilag IX til direktiv 2000/60/EF, er allerede indeholdt i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁴⁾ og i direktiv 2000/60/EF, og der kan garanteres mindst samme beskyttelsesniveau, hvis miljøkvalitetskravene fastholdes eller revurderes. For at sikre en ensartet tilgang til kemisk forurening af overfladevand og for at forenkle og tydeliggøre gældende fællesskabsret på området bør direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF ophæves med virkning fra den 22. december 2012, jf. direktiv 2000/60/EF.

(24) Der er taget hensyn til de i direktiv 2000/60/EF omhandlede henstillinger, særlig henstillingerne fra Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoxikitet og Miljø.

(25) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁵⁾ tilskyndes medlemsstaterne til både i egen og i Fællesskabets interesse at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

(26) Målet for dette direktiv, nemlig at opnå en god kemisk tilstand for overfladevand ved at fastlægge miljøkvalitetskrav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af opretholdelse af

samme beskyttelsesniveau for overfladevand i hele Fællesskabet bedre nås på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(27) Foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁶⁾.

(28) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at ændre punkt 3 i bilag I, del B. Da der er tale om en generel foranstaltning, som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv eller at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningen vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Med henblik på at opnå en god kemisk tilstand for overfladevand og i overensstemmelse med bestemmelserne og målene i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF fastlægger dette direktiv miljøkvalitetskrav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer, jf. artikel 16 i direktiv 2000/60/EF.

Artikel 2

Definitioner

Definitionerne i direktiv 2000/60/EF gælder i nærværende direktiv.

Artikel 3

Miljøkvalitetskrav

1. I overensstemmelse med artikel 1 i dette direktiv og artikel 4 i direktiv 2000/60/EF skal medlemsstaterne anvende miljøkvalitetskravene i bilag I, del A, til nærværende direktiv på overfladevandområder.

⁽¹⁾ EFT L 227 af 8.9.1993, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 161 af 29.6.1994, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

⁽⁵⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Afgørelse ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

Medlemsstaterne anvender miljøkvalitetskravene på overfladevandområder i overensstemmelse med kravene i bilag I, del B.

2. Medlemsstaterne kan vælge at anvende miljøkvalitetskravene for sedimenter og/eller biota i stedet for kravene i bilag I, del A, på visse kategorier af overfladevand. Medlemsstater, der vælger denne mulighed:

- a) anvender for kviksølv og kviksølvforbindelser et miljøkvalitetskrav på 20 µg/kg og/eller for hexachlorbenzen et miljøkvalitetskrav på 10 µg/kg og/eller for hexachlorbutadien et miljøkvalitetskrav på 55 µg/kg, idet disse miljøkvalitetskrav gælder for bløddele (vådvægt), idet der vælges den mest velegnede indikator blandt fisk, bløddyr, krebsdyr og anden biota
- b) fastsætter og anvender andre miljøkvalitetskrav end de i litra a) omhandlede for sedimenter og/eller biota for nærmere specificerede stoffer. Disse miljøkvalitetskrav skal give mindst samme beskyttelsesniveau som de miljøkvalitetskrav, der er fastsat for vand i bilag I, del A
- c) fastsætter overvågningsfrekvensen for biota og/eller sedimenter for så vidt angår de stoffer, der er omhandlet i litra a) og b). Der skal dog foretages overvågning mindst en gang om året, medmindre teknisk viden og ekspertvurderinger begrundet et andet interval, og
- d) underretter via det udvalg, der er nævnt i artikel 21 i direktiv 2000/60/EF, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke stoffer miljøkvalitetskravene er fastsat for i overensstemmelse med litra b), årsagerne til, at denne fremgangsmåde benyttes, og grundlaget herfor, de alternative miljøkvalitetskrav, der er fastsat, herunder de data og den metode de bygger på, hvilke kategorier af overfladevand de finder anvendelse på, samt den planlagte overvågningsfrekvens og begrundelsen herfor.

Kommissionen medtager et resumé af underretningerne i medfør af litra d) og bilag I, del A, note nr. viii), i de rapporter, der skal offentliggøres i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv 2000/60/EF.

3. Medlemsstaterne analyserer de langsigtede udviklingstendenser for koncentrationerne af de prioriterede stoffer i bilag I, del A, som har tendens til at blive akkumuleret i sedimenter og/eller biota (der lægges særlig vægt på stof nr. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 og 30), på grundlag af overvågningen af vandtilstanden i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2000/60/EF. De træffer med forbehold af artikel 4 i direktiv 2000/60/EF foranstaltninger til at sikre, at sådanne koncentrationer ikke i væsentlig grad stiger i sedimenter og/eller relevant biota.

Medlemsstaterne fastsætter overvågningsfrekvensen for sedimenter og/eller biota, således at der tilvejebringes tilstrækkelige data til en pålidelig analyse af de langsigtede udviklingstendenser. Der bør som hovedregel foretages overvågning hvert tredje år, medmindre teknisk viden og ekspertvurderinger begrundet et andet interval.

4. Kommissionen følger den tekniske og videnskabelige udvikling, herunder konklusionen på risikovurderingerne i artikel 16, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 2000/60/EF, samt informationen fra den registrering af stoffer, der offentliggøres i henhold til artikel 119 i forordning (EF) nr. 1907/2006, og fremsætter om nødvendigt forslag om revision af miljøkvalitetskravene i bilag I, del A, til nærværende direktiv efter proceduren i traktatens artikel 251 og efter tidsplanen i artikel 16, stk. 4, i direktiv 2000/60/EF.

5. Punkt 3 i bilag I, del B, til nærværende direktiv kan ændres efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 4

Blandingszoner

1. Medlemsstaterne kan udpege blandingszoner omkring udledningspunkter. Koncentrationerne af et eller flere forurenende stoffer inden for sådanne blandingszoner kan overskride de relevante miljøkvalitetskrav, hvis de ikke påvirker det øvrige overfladevandområdes opfyldelse af disse krav.

2. De medlemsstater, der udpeger blandingszoner, skal lade en beskrivelse af de fremgangsmåder og metoder, der er anvendt til at afgrænse disse zoner, indgå i de vandområdeplaner, der fremlægges i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2000/60/EF.

3. De medlemsstater, der udpeger blandingszoner, skal påse, at udstrækningen af de enkelte zoner er:

- a) begrænset til udledningspunkternes umiddelbare nærhed
- b) afpasset efter koncentrationerne af forurenende stoffer ved udledningspunktet og efter de betingelser for udledning af forurenende stoffer, der er fastsat i de forudgående reguleringer, såsom godkendelser og/eller tilladelser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, litra g), i direktiv 2000/60/EF og enhver anden relevant fællesskabsforskrift, i overensstemmelse med anvendelsen af de bedste tilgængelige teknikker og artikel 10 i direktiv 2000/60/EF, navnlig efter at disse forudgående reguleringer er blevet revideret.

Artikel 5

Oversigt over emissioner, udledninger og tab

1. Hver medlemsstat etablerer på grundlag af oplysninger, der indsamles i medfør af artikel 5 og 8 i direktiv 2000/60/EF og forordning (EF) nr. 166/2006, en oversigt over emissioner, udledninger og tab af alle prioriterede stoffer og forurenende stoffer, der er opregnet i bilag I, del A, til nærværende direktiv for hvert vandområdedistrikt eller del af et vandområdedistrikt inden for dens territorium.

2. Referenceperioden for den skønsmæssige ansættelse af de værdier for forurenende stoffer, som skal anføres i oversigten i stk. 1, er et af årene fra 2008 til 2010.

For prioriterede stoffer og forurenende stoffer, der er omfattet af direktiv 91/414/EØF, kan dog som værdi anføres gennemsnittet af årene 2008, 2009 og 2010.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de oversigter, der etableres i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, herunder de respektive referenceperioder, i overensstemmelse med rapporteringskravene i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2006/60/EF.

4. Medlemsstaterne ajourfører deres oversigter som led i den revision af analyser, som er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF.

Som referenceperiode ved fastsættelse af værdier i de ajourførte oversigter benyttes det sidste år, inden den pågældende analyse skal være afsluttet. For prioriterede stoffer og forurenende stoffer, der er omfattet af direktiv 91/414/EØF, kan dog som værdi anføres gennemsnittet af de seneste tre år inden afslutningen af analysen.

Medlemsstaterne offentliggør de ajourførte oversigter i deres ajourførte vandområdeplaner som omhandlet i artikel 13, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF.

5. Kommissionen kontrollerer senest i 2025, at emissioner, udledninger og tab som reflekteret i oversigten tilnærmer sig målene om reduktion eller standsning i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. iv), i direktiv 2000/60/EF, jf. dog artikel 4, stk. 4 og 5, i nævnte direktiv.

Artikel 6

Grænseoverskridende forurening

1. En medlemsstat anses ikke for at have misligholdt sine forpligtelser i henhold til nærværende direktiv som følge af overskridelse af miljøkvalitetskravene, hvis den kan dokumentere:

- a) at overskridelsen skyldtes en forureningskilde uden for dens nationale jurisdiktion, og
- b) at den på grund af denne grænseoverskridende forurening ikke havde mulighed for at træffe effektive foranstaltninger til at opfylde de pågældende miljøkvalitetskrav, og
- c) at den havde benyttet de koordineringsmekanismer, der er omhandlet i artikel 3 i direktiv 2000/60/EF og om nødvendigt benyttet sig af bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, 5 og 6, i samme direktiv for de forekomster af vand, der er ramt af grænseoverskridende forurening.

2. Medlemsstaterne skal benytte mekanismen i artikel 12 i direktiv 2000/60/EF til at forelægge Kommissionen de nødvendige oplysninger i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, og forelægge et resumé af de foranstaltninger, der er truffet over for den grænseoverskridende forurening i den pågældende vandområdeplan, i overensstemmelse med rapporteringskravene i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2006/60/EF.

Artikel 7

Revision

Kommissionen undersøger på grundlag af rapporter fra medlemsstaterne, herunder de i artikel 12 i direktiv 2000/60/EF omhandlede rapporter, og navnlig rapporter om grænseoverskridende forurening, behovet for supplerende specifikke foranstaltninger på fællesskabsplan, som f.eks. emissionskontrol. Den meddeler Europa-Parlamentet og Rådet sine konklusioner i den rapport, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF, eventuelt suppleret med relevante forslag.

Artikel 8

Ændring af direktiv 2000/60/EF

Bilag X til direktiv 2000/60/EF affattes som angivet i nærværende direktivs bilag II.

Artikel 9

Ændring af direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF

1. I direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF og 84/491/EØF udgår bilag II.
2. Rubrik B i afsnit I-XI i bilag II til direktiv 86/280/EØF udgår.

Artikel 10

Ophævelse af direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF

1. Direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF ophæves med virkning fra den 22. december 2012.

2. Indtil den 22. december 2012 kan medlemsstaterne gennemføre overvågning og rapportering i overensstemmelse med artikel 5, 8 og 15 i direktiv 2000/60/EF i stedet for at gennemføre dem i overensstemmelse med de i stk. 1 i denne artikel anførte direktiver.

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... (*).

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) 18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

BILAG I

Miljøkvalitetskrav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer

DEL A: MILJØKVALITETSKRAV (EQS)

AA: årsgennemsnit

MAC: højeste tilladte koncentration

Enhed: [µg/l]

Nr.	Stoffets navn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Indvand ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Andet overfladevand	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Indvand ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Andet overfladevand
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Anthracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Bromerede diphenylethere ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(6)	Cadmium og cadmiumforbindelser (afhængigt af vandets hårdhedsgrad) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (klasse 1) 0,08 (klasse 2) 0,09 (klasse 3) 0,15 (klasse 4) 0,25 (klasse 5)	0,2	≤ 0,45 (klasse 1) 0,45 (klasse 2) 0,6 (klasse 3) 0,9 (klasse 4) 1,5 (klasse 5)	
(6a)	Tetrachlormethan ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(7)	C ₁₀₋₁₃ -chloralkaner	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Chlorfenvinphos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Chlorpyrifos (chlorpyrifos-ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	Cyclodiene-pesticider: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Isodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(9b)	DDT i alt ⁽⁸⁾ ⁽⁷⁾	Anvendes ikke	0,025	0,025	Anvendes ikke	Anvendes ikke
	Para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(10)	1,2-dichlorethan	107-06-2	10	10	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(11)	Dichlormethan	75-09-2	20	20	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(12)	Di(2-ethylhexyl) phthalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluoranthren	206-44-0	0,1	0,1	1	1

Nr.	Stoffets navn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Indvand ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Andet overfladevand	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Indvand ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Andet overfladevand
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(16)	Hexachlorbenzen	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
(17)	Hexachlor-butadien	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
(18)	Hexachlorcyclohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Bly og blyforbindelser	7439-92-1	7,2	7,2	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(21)	Kviksølv og kviksølvforbindelser	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	Naphthalen	91-20-3	2,4	1,2	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(23)	Nikkel og nikkelforbindelser	7440-02-0	20	20	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(24)	Nonylphenol (4-nonylphenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Octylphenol (4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)-phenol)	140-66-9	0,1	0,01	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(26)	Pentachlorbenzen	608-93-5	0,007	0,0007	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(27)	Pentachlorphenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Polyaromatiske kulbrinter (PAH) ⁽¹⁰⁾	Anvendes ikke	Anvendes ikke	Anvendes ikke	Anvendes ikke	Anvendes ikke
	Benzo(a)-pyren	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluor-anthene	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	Anvendes ikke	Anvendes ikke
	Benzo(k)fluor-anthene	207-08-9				
	Benzo(g,h,i) perylen	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	Anvendes ikke	Anvendes ikke
	Indeno(1,2,3-cd)pyren	193-39-5				
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	Tetrachlorethylen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(29b)	Trichlorethylen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	Anvendes ikke	Anvendes ikke

Nr.	Stoffets navn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Indvand ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Andet overfladevand	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Indvand ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Andet overfladevand
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(30)	Tributyltinforbindelser (tributyltinkation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Trichlorbenzener	12002-48-1	0,4	0,4	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(32)	Trichlormethan	67-66-3	2,5	2,5	Anvendes ikke	Anvendes ikke
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	Anvendes ikke	Anvendes ikke

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Denne parameter er miljøkvalitetskravet udtrykt som årsgennemsnit (AA-EQS). Medmindre andet er angivet, gælder det for den samlede koncentration af alle isomerer.

⁽³⁾ Indvande omfatter vandløb og søer og dertil knyttede kunstige eller stærkt modificerede vandområder.

⁽⁴⁾ Denne parameter er miljøkvalitetskravet udtrykt som højeste tilladte koncentration (MAC-EQS). Hvis der under MAC-EQS er anført »anvendes ikke«, betragtes AA-EQS-værdierne som beskyttelse mod kortvarig høj forurening i kontinuerlige udledninger, da de er væsentligt lavere end de værdier, der er afledt af den akutte toksicitet.

⁽⁵⁾ For den gruppe prioriterede stoffer, som bromerede diphenylethere på listen (nr. 5) i beslutning nr. 2455/2001/EF omfatter, er der kun fastlagt et miljøkvalitetskrav for kongener nummer 28, 47, 99, 100, 153 og 154.

⁽⁶⁾ For cadmium og cadmiumforbindelser (nr. 6) afhænger EQS-værdierne af vandets hårdhedsgrad, som opdeles i fem klasser (klasse 1: < 40 mg CaCO₃/l, klasse 2: 40 til < 50 mg CaCO₃/l, klasse 3: 50 til < 100 mg CaCO₃/l, klasse 4: 100 til < 200 mg CaCO₃/l og klasse 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Dette stof er ikke et prioriteret stof, men et af de andre forurenende stoffer, for hvilke miljøkvalitetskravene er identiske med de EQS-værdier, der er fastsat i den lovgivning, der gælder, indtil dette direktiv træder i kraft.

⁽⁸⁾ DDT i alt udgøres af isomererne 1,1,1-trichlor-2,2 bis (p-chlorphenyl)ethan (CAS-nummer 50-29-3; EU-nummer 200-024-3); 1,1,1-trichlor-2-(o-chlorphenyl)-2-(p-chlorphenyl)ethan (CAS-nummer 789-02-6; EU-nummer 212-332-5); 1,1-dichlor-2,2-bis(p-chlorphenyl)ethylen (CAS-nummer 72-55-9; EU-nummer 200-784-6) og 1,1-dichlor-2,2-bis (p-chlorphenyl)ethan (CAS-nummer 72-54-8; EU-nummer 200-783-0).

⁽⁹⁾ Hvis medlemsstaterne ikke anvender miljøkvalitetskravene for biota, indfører de strengere miljøkvalitetskrav for vand for at opnå samme beskyttelsesniveau som miljøkvalitetskravene for biota i artikel 3, stk. 2. De underretter via det udvalg, der er nævnt i artikel 21 i direktiv 2000/60/EF, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om årsagerne til, at denne fremgangsmåde benyttes, og grundlaget herfor, de alternative miljøkvalitetskrav for vand, der er fastsat, herunder de data og den metode de bygger på, samt hvilke kategorier af overfladevand de finder anvendelse på.

⁽¹⁰⁾ For gruppen af polyaromatiske kulbrinter (PAH) (nr. 28) finder hvert enkelt miljøkvalitetskrav anvendelse, dvs. at miljøkvalitetskravet for benzo(a)pyren, miljøkvalitetskravet for summen af benzo(b)fluoranthren og benzo(k)fluoranthren og miljøkvalitetskravet for summen af benzo(g,h,i)perylene og indeno(1,2,3-cd)pyren skal overholdes.

DEL B: ANVENDELSE AF DE I DEL A ANFØRTE MILJØKVALITETSKRAV

- Kolonne 4 og 5 i tabellen: For et givet overfladevandområde betyder anvendelse af AA-EQS, at det aritmetiske gennemsnit af koncentrationer, der er målt på forskellige tidspunkter af året, ved hvert repræsentativt målepunkt inden for vandområdet ikke overstiger kravværdien.

Beregningen af det aritmetiske gennemsnit og den benyttede analysemetode skal være i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse .../... af ... om vedtagelse af tekniske specifikationer for kemisk overvågning og kvalitet vedrørende analyseresultater i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾, herunder hvordan miljøkvalitetskravene anvendes, hvis der ikke er nogen hensigtsmæssig analysemetode, som opfylder minimumskriterierne.

- Kolonne 6 og 7 i tabellen: For et givet overfladevandområde betyder anvendelse af MAC-EQS, at den koncentration, der er målt ved hvert repræsentativt målepunkt inden for vandområdet, ikke er højere end kravværdien.

I overensstemmelse med afsnit 1.3.4 i bilag V til direktiv 2000/60/EF kan medlemsstaterne dog indføre statistiske metoder, som f.eks. percentil beregning, for at opnå et acceptabelt konfidensniveau og en acceptabel præcision med henblik på at fastslå, om MAC-EQS er overholdt. Hvis de gør det, skal de statistiske metoder være i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, der er fastsat efter proceduren i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF.

- Miljøkvalitetskravene i dette bilag er med undtagelse af cadmium, bly, kviksølv og nikkel (i det følgende benævnt »metaller«) udtrykt som samlet koncentration i hele vandprøven. For metallers vedkommende gælder miljøkvalitetskravene for koncentrationen i opløsning, dvs. den opløste fase af en vandprøve, der er filtreret gennem et 0,45 µm filter eller behandlet tilsvarende.

Medlemsstaterne kan, når de vurderer overvågningsresultaterne i forhold til miljøkvalitetskravene, tage hensyn til:

- de naturlige baggrundskoncentrationer af metaller og metalforbindelser, hvis de gør det umuligt at overholde EQS-værdien, og
- vandets hårdhed, pH eller andre kvalitetsparametre, der påvirker metallers biotilgængelighed.

⁽¹⁾ EUT L ...

BILAG II

Bilag X til direktiv 2006/60/EF erstattes af følgende bilag:

»BILAG X

Liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik

Nr.	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Det prioriterede stofs navn ^(*)	Identificeret som prioriteret farligt stof
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Anthracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	Anvendes ikke	Anvendes ikke	Bromerede diphenylethere (**)	X (***)
	32534-81-9	Anvendes ikke	Pentabromdiphenylether (congener nummer 28, 47, 99, 100, 153 og 154) (*)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Cadmium og cadmiumforbindelser	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Chloralkaner, C ₁₀₋₁₃ (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (chlorpyrifosethyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlorethan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichlormethan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranthen (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexachlorbenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexachlorbutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Hexachlorcyclohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Bly og blyforbindelser	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Kviksølv og kviksølvforbindelser	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naphthalen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nikkel og nikkelforbindelser	

Nr.	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Det prioriterede stofs navn ^(*)	Identificeret som prioriteret farligt stof
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylphenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonylphenol) ^(*)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Octylphenol	
	140-66-9	Anvendes ikke	(4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)-phenol) ^(*)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorbenzen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlorphenol	
(28)	Anvendes ikke	Anvendes ikke	Polyaromatiske kulbrinter	X
	50-32-8	200-028-5	(Benzo(a)pyren)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benzo(b)fluoranthren)	X
	191-24-2	205-883-8	(Benzo(g,h,i)perylene)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benzo(k)fluoranthren)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pyren)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	Anvendes ikke	Anvendes ikke	Tributyltinforbindelser	X
	36643-28-4	Anvendes ikke	Tributyltin-kation	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorbenzener	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trichloromethan (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ EU-nummer: Den Europæiske Fortegnelse over Markedsførte Kemiske Stoffer (EINECS) eller Den Europæiske Liste over Anmeldte Kemiske Stoffer (ELINCS).

^(*) Hvor der er udvalgt en gruppe af stoffer, er typiske enkeltstoffer anført som indikatorer (i parentes og uden nummer). For disse grupper af stoffer skal indikatoren defineres på grundlag af den analytiske metode.

^(**) Disse grupper af stoffer omfatter normalt et stort antal enkeltstoffer. Det er ikke i øjeblikket muligt at oplyse egnede indikatorer.

^(***) Kun pentabrombiphenylether (CAS-nummer 32534-81-9).

^(****) Fluoranthren figurerer på listen som indikator for andre, farligere polyaromatiske hydrocarboner.«

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen vedtog sit forslag til direktiv om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken og om ændring af direktiv 2000/60/EF i juli 2006.

Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse i maj 2007.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse i april 2007 ⁽¹⁾. Regionsudvalget har ikke afgivet udtalelse.

Rådet vedtog sin fælles holdning den 20. december 2007.

II. FORMÅL

Det foreslåede direktiv fastlægger miljøkvalitetskrav (EQS) for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer, jf. artikel 16 i direktiv 2000/60/EF (»vandrammedirektivet«).

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelt

I den fælles holdning er flere af Europa-Parlamentets førstebehandlingsændringer indarbejdet, enten ordret, delvis eller i ånden. De fleste af ændringerne er imidlertid ikke medtaget, fordi Rådet ligesom Kommissionen mener, at de er unødvendige og/eller uønskede.

Den fælles holdning indeholder også en række ændringer ud over dem, der omhandles i Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse. Substansændringerne gennemgås nedenfor. Hertil kommer en række redaktionelle ændringer, der skal gøre teksten klarere eller sikre en overordnet konsekvens i direktivet.

2. Genstand og definitioner (artikel 1 og 2)

Artikel 1 er delvis i overensstemmelse med ændring 20, idet den præciserer, at direktivet fastlægger miljøkvalitetskrav med henblik på at opnå en god kemisk tilstand i overensstemmelse med bestemmelserne og målsætningerne i vandrammedirektivet. Den fælles holdning indeholder en ny artikel 2, der skal præcisere, at definitionerne i vandrammedirektivet finder anvendelse.

3. Miljøkvalitetskrav (artikel 3 og bilag I)

Artikel 3 er delvis i overensstemmelse med ændring 21 og 66, idet stk. 1 tydeliggør sammenkædningen med vandrammedirektivet. Artiklen er også delvis i overensstemmelse med ændring 26, da medlemsstaterne med det nye stk. 2 får mulighed for at foretage overvågning af biota eller sedimenter på visse vilkår.

Det præciseres i artikel 3, stk. 3, at medlemsstaterne ud over at anvende miljøkvalitetskravene bør analysere de langsigtede udviklingstendenser for de prioriterede stoffer, som har tendens til at blive akkumuleret i sedimenter og/eller biota.

Artikel 3, stk. 4, indeholder en henvisning til REACH-forordningen og er derfor helt i overensstemmelse med ændring 29.

I henhold til artikel 3, stk. 5, skal der anvendes forskriftsprocedure med kontrol, eftersom ændringer af de nærmere bestemmelser om overvågning af metaller ville være en ændring af selve direktivteksten.

⁽¹⁾ EUT C 97 af 28.4.2007, s. 3.

Bilag I, del A, er i overensstemmelse med sigtet med ændring 50 og 51, for så vidt som det kombinerer tabellen med miljøkvalitetskrav (EQS) for andre stoffer med tabellen for prioriterede stoffer. Det præciseres imidlertid, at når tabellerne kombineres, betyder det ikke, at de andre forurenende stoffer omklassificeres som prioriterede stoffer, hvilket ville tilsidesætte de klassificeringer, som Europa-Parlamentet og Rådet vedtog med afgørelse nr. 2455/2001/EF.

Bilag I, del B, er delvis i overensstemmelse med sigtet med ændring 30 og i vid udstrækning i overensstemmelse med sigtet med ændring 52, idet det giver større mulighed for at tage hensyn til baggrundskoncentrationer af metaller, og disse bestemmelser vil kunne ændres ved anvendelse af udvalgsprocedure. Det indeholder en præcisering med hensyn til de analysemetoder og statistiske metoder, der skal anvendes.

4. Overgangsområder (artikel 4)

Artikel 4 er delvis i overensstemmelse med sigtet med ændring 35 og 36, da det præciseres, at overgangsområdernes udstrækning skal være afpasset og revideres regelmæssigt. I den fælles holdning anvendes det kortere og klarere udtryk »overgangsområder« frem for »overgangsområder, hvor kravene må overskrides«.

Den fælles holdning indeholder ikke nogen bestemmelse om anvendelse af udvalgsprocedure. Kommissionen vil i stedet udstede retningslinjer for artiklens gennemførelse.

5. Oversigt over emissioner, udledninger og tab (artikel 5)

Ændring 40 er delvis indarbejdet i artikel 5. Rådet kan ikke acceptere de øvrige ændringer vedrørende oversigten, da det finder, at de ville pålægge medlemsstaterne urimelige ekstra administrative byrder, at de ville være uforenelige med vandrammedirektivet, eller at de er unødvendige.

Den fælles holdning indeholder heller ikke i denne forbindelse nogen bestemmelse om anvendelse af udvalgsprocedure. Kommissionen vil i stedet udstede retningslinjer for artiklens gennemførelse.

6. Grænseoverskridende forurening (artikel 6)

Den fælles holdning indeholder en ny artikel, der skal præcisere medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med grænseoverskridende forurening. Den er delvis i overensstemmelse med ændring 24 og 47.

7. Revision (artikel 7)

Ifølge den nye artikel 7 skal Kommissionen undersøge behovet for supplerende specifikke foranstaltninger på fællesskabsplan. Dette er delvis eller principielt i overensstemmelse med ændring 20, 32, 33 og 45.

8. Bilag II — ændringer af bilag X til vandrammedirektivet

Rådet kan ikke acceptere ændring 53-63 og ændring 70, der ville betyde, at en række prioriterede stoffer og de andre forurenende stoffer klassificeres som prioriterede farlige stoffer. Det kan heller ikke acceptere ændring 65, hvormed der til vandrammedirektivet ville blive føjet en liste over stoffer, der skal gennemgås med henblik på identificering som muligt prioriteret stof eller som muligt prioriteret farligt stof. Artikel 16 i vandrammedirektivet indeholder allerede en bestemmelse om regelmæssig revision af bilag X. Rådet mener ligesom Kommissionen, at en sådan revision udelukkende bør baseres på videnskabelige overvejelser.

Listen over prioriterede stoffer, herunder muligheden for at inddrage flere stoffer og kriterierne for prioritering, er for tiden ved at blive revideret under den fælles gennemførelsesstrategi for vandrammedirektivet med henblik på, at Kommissionen i givet fald kan fremsætte forslag til ændring af listen i overensstemmelse med tidsplanen for revision i vandrammedirektivets artikel 16, stk. 4.

9. *Andet*

Den fælles holdning indeholder endvidere:

- tekst om sammenligningstabeller, der er i overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning
- konsekvensændringer af betragtningerne, ligesom ændring 1, 4 og 7 (delvis), ændring 14 (principielt) og ændring 73 (delvis) er blevet indarbejdet.

IV. **KONKLUSION**

Rådet mener, at den fælles holdning udgør en afbalanceret pakke, som vil være i overensstemmelse med vandrammedirektivets bestemmelser og målsætning. Det ser frem til konstruktive drøftelser med Europa-Parlamentet, så dette direktiv snart kan vedtages.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 4/2008**fastlagt af Rådet den 20. december 2007****med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/.../EF af ... om affald og om ophævelse af visse direktiver**

(2008/C 71 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

præcisering af sondringen mellem affald og ikke-affald og til udvikling af foranstaltninger til forebyggelse af affald.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionaludvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald ⁽⁴⁾ opstiller de retlige rammer for affaldsbehandling i Fællesskabet. Det definerer en række nøglebegreber som affald, nyttiggørelse og bortskaffelse og opstiller de grundlæggende krav til håndtering af affald, herunder særlig et krav om, at anlæg eller virksomheder, der udfører affaldshåndtering, skal have tilladelse eller være registreret og et krav om, at medlemsstaterne skal opstille affaldshåndteringsplaner. Det fastlægger også hovedprincipper, såsom en forpligtelse til at behandle affald på en måde, som ikke påvirker miljøet og menneskers sundhed negativt, en opfordring til at anvende affaldshierarkiet og et krav i overensstemmelse med forureneren betaler-princippet om, at omkostningerne ved bortskaffelse af affald skal betales af indehaveren af affaldet, af tidligere indehavere af affaldet eller af producenterne af det produkt, der har givet anledning til affaldet.

(2) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁵⁾ opfordres der til udvikling eller revision af lovgivningen om affald, herunder

(3) I Kommissionens meddelelse af 27. maj 2003 »På vej mod en temastrategi for affaldsforebyggelse og -genanvendelse« hedder det, at definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse bør revurderes, at der bør opstilles en generelt gældende definition på genanvendelse, og at definitionen af affald bør tages op til debat.

(4) I Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2004 om ovennævnte meddelelse ⁽⁶⁾ anmodede Parlamentet Kommissionen om at overveje muligheden for at udvide Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁷⁾ til at omfatte affaldssektoren som helhed. Det anmodede også Kommissionen om at sondre klart mellem nyttiggørelse og bortskaffelse og tydeliggøre forskellen mellem affald og ikke-affald.

(5) Rådet anmodede i sine konklusioner af 1. juli 2004 Kommissionen om at forelægge et forslag til revision af visse aspekter af direktiv 75/442/EØF, som blev ophævet ved og erstattet af direktiv 2006/12/EF, med henblik på at præcisere forskellen mellem affald og ikke-affald og mellem nyttiggørelse og bortskaffelse.

(6) Direktiv 2006/12/EF må derfor revideres for at præcisere visse nøglebegreber, såsom definitionerne på affald, nyttiggørelse og bortskaffelse, at skærpe foranstaltningerne til forebyggelse af affald, at indføre en tilgang, hvor produkternes og materialernes fulde livscyklus tages i betragtning og ikke kun deres affaldsfase, og at fokusere på nedbringelse af miljøbelastningen fra affaldsproduktion og — håndtering, hvorved affaldets økonomiske værdi øges. Desuden bør man fremme nyttiggørelsen af affald og anvendelse af nyttiggjorte materialer for at bevare de naturlige ressourcer. Af hensyn til klarheden og for at gøre teksten lettere at læse bør direktiv 2006/12/EF ophæves og erstattes af et nyt direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 16.12.2006, s. 55.

⁽²⁾ Udtalelse af 14. juni 2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13. februar 2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 20. december 2007 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 401.

⁽⁷⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Direktiv senest ændret ved direktiv 2003/87/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- (7) Da de vigtigste affaldshåndteringsoperationer nu er omfattet af Fællesskabets miljølovgivning, må dette direktiv tilpasses denne miljøorienterede tilgang. Lægges vægten på miljømålene i traktatens artikel 174, kan der fokuseres skarpere på miljøbelastningen fra affaldsproduktion og affaldshåndtering gennem hele ressourcernes livscyklus. Retsgrundlaget for dette direktiv bør derfor være artikel 175.
- (8) Effektive og sammenhængende regler for affaldsbehandling bør med forbehold for visse undtagelser finde anvendelse på løsøre, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.
- (9) Det bør i overensstemmelse med definitionen af affald og bestemmelserne om biprodukter eller bestemmelserne om affaldsfasens ophør i dette direktiv overvejes, om ikke-forurenede opgravet jord og andet naturligt forekommende materiale, der anvendes andre steder end dér, hvor det er udgravet, skal have status som affald.
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum ⁽¹⁾ indeholder bl.a. bestemmelser om passende kontrol med indsamling, transport, forarbejdning, anvendelse og bortskaffelse af alle animalske biprodukter, herunder affald af animalsk oprindelse, så det ikke udgør en risiko for dyresundheden og folkesundheden. Tilknytningen til denne forordning må derfor tydeliggøres, så regeloverlappning undgås, ved at animalske biprodukter bestemt til anvendelser, der ikke anses for at være affaldsoperationer, udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde.
- (11) Erfaringerne med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1774/2002 har vist, at der er behov for at præcisere anvendelsesområdet for affaldslovgivningen og dens bestemmelser om farligt affald, for så vidt angår animalske biprodukter hørende under nævnte forordning. Animalske biprodukter, der indebærer potentielle sundhedsrisici, henhører under forordning (EF) nr. 1774/2002, og unødvendige overlappninger med affaldslovgivningen bør undgås.
- (12) Klassifikation af affald som farligt affald bør bl.a. baseres på fællesskabslovgivningen om kemikalier, navnlig for så vidt angår klassifikation af præparater som farlige, herunder de anvendte grænseværdier for koncentration. Det er desuden nødvendigt at bibeholde det system, hvor affald og farligt affald klassificeres i henhold til den senest udarbejdede liste over affaldstyper i Kommissionens afgørelse 2000/532/EF ⁽²⁾, for at fremme en harmoniseret klassificering af affald og sikre en ensartet fastlæggelse af, hvilket affald der betragtes som farligt i Fællesskabet.
- (13) Det er nødvendigt at sondre mellem indledende oplagring af affald forud for indsamling, indsamling af affald og oplagring af affald forud for behandling. Anlæg og virksomheder, der producerer affald som led i deres virksomhed, bør ikke anses som værende beskæftiget med affaldshåndtering og omfattet af et krav om godkendelse med henblik på oplagring af affald forud for indsamling.
- (14) Indledende oplagring af affald inden for rammerne af definitionen af indsamling betragtes som oplagringsvirksomhed forud for indsamling i anlæg, hvor affald læses af til forbehandling med henblik på videre transport til nyttiggørelse eller bortskaffelse andetsteds. Sondringen mellem indledende oplagring af affald forud for indsamling og oplagring af affald forud for behandling bør i overensstemmelse med formålet med dette direktiv foregå efter affaldstype, oplagringens omfang og varighed samt formålet med indsamlingen. Denne sondring bør foretages af medlemsstaterne. Oplagring af affald forud for nyttiggørelse i en periode på tre år eller derover og oplagring af affald forud for bortskaffelse i en periode på et år eller derover er omfattet af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽³⁾.
- (15) Ordninger for indsamling af affald, der ikke foretages erhvervsmæssigt, bør ikke være omfattet af krav om registrering, da de udgør en mindre risiko og bidrager til særskilt indsamling af affald. Sådanne ordninger kan f.eks. være medicinsk affald, der indsamles af apoteker, forretningsreturordninger for forbrugsvarer og lokal-samfundsordninger i skoler.
- (16) Definitionerne af forebyggelse, genbrug, forberedelse med henblik på genbrug, behandling og genanvendelse bør indgå i dette direktiv for at præcisere anvendelsesområdet for disse begreber.
- (17) Definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse bør ændres, så der sikres en klar sondring mellem de to begreber, der hviler på en reel forskel i miljøbelastningen ved substitution af naturressourcer i økonomien og erkendelsen af de mulige fordele for miljøet og menneskers sundhed, der ligger i at anvende affald som en ressource. Herudover kan der udarbejdes retningslinjer til

⁽¹⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Forordning senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 829/2007 (EUT L 191 af 21.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Direktiv ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

klarlægning af tilfælde, hvor denne sondring vanskeligt lader sig anvende i praksis, eller hvor klassificering af aktiviteten som nyttiggørelse ikke stemmer overens med operationens faktiske miljøbelastning.

- (18) Dette direktiv bør også præcisere, hvornår forbrænding af kommunalt fast affald er energieffektivt og kan betragtes som en nyttiggørelsesoperation.

- (19) Bortskaffelsesoperationer, der består i dumpning i havet, herunder nedgravning i havbunden, reguleres også af internationale konventioner, navnlig konventionen om forhindring af havforurening ved dumpning af affald og andre stoffer, undertegnet i London den 13. november 1972, og 1996-protokollen hertil som ændret i 2006.

- (20) Der bør ikke være nogen uklarhed med hensyn til de forskellige aspekter af definitionen af affald, og de relevante procedurer bør om nødvendigt anvendes for på den ene side biprodukter, der ikke er affald, og på den anden side affald, der ophører med at være affald. For at præcisere visse aspekter af definitionen af affald bør dette direktiv klart angive,

— hvornår stoffer eller genstande, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af sådanne stoffer eller genstande, er biprodukter og ikke affald. Afgørelsen om, at et stof ikke er affald, kan kun træffes på grundlag af en samordnet tilgang, der skal ajourføres regelmæssigt, og hvis dette er i overensstemmelse med beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed. Hvis det er tilladt at anvende et biprodukt i henhold til en miljøtilladelse eller generelle miljøbestemmelser, kan dette anvendes af medlemsstaterne som et redskab til at beslutte, at der ikke forventes at være nogen generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed; og

— hvornår visse former for affald ophører med at være affald, og indeholde kriterier for affaldsfasens ophør, der sikrer et højt miljøbeskyttelsesniveau og miljømæssige og økonomiske fordele; specifikationer og kriterier for affaldsfasens ophør bør udarbejdes for bl.a. affaldskategorierne bygnings- og nedrivningsaffald, visse former for aske og slagge, metalskrot, kompost og affaldspapir og -glas. Med henblik på at nå til affaldsfasens ophør kan en nyttiggørelsesoperation være noget så enkelt som at kontrollere affald for at konstatere, at det opfylder kriterierne for affaldsfasens ophør.

- (21) For at undersøge eller beregne, om de nyttiggørelses- og genanvendelsesmål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF ⁽⁴⁾ samt anden relevant fællesskabslovgivning er nået, bør de mængder affald, som er ophørt med at være affald, henføres under nyttiggjort og genanvendt affald.

- (22) På grundlag af definitionen af affald og for at fremme sikkerhed og sammenhæng kan Kommissionen vedtage retningslinjer for, hvornår stoffer eller genstande bliver til affald. Sådanne retningslinjer kan bl.a. udvikles for elektrisk og elektronisk udstyr og køretøjer.

- (23) Omkostningerne bør fordeles på en måde, der afspejler de virkelige miljøomkostninger ved affaldsproduktion og -håndtering.

- (24) Princippet om, at forureneren betaler, er et overordnet princip i europæisk og international sammenhæng. Affaldsproducenter og indehavere af affald bør håndtere affaldet på en måde, der sikrer et højt miljø- og sundhedsbeskyttelsesniveau.

- (25) Indførelsen af udvidet producentansvar i dette direktiv er en af de måder, hvorpå man kan støtte design og produktion af produkter, der tager fuldt hensyn til og letter en effektiv udnyttelse af ressourcerne igennem hele deres livscyklus, herunder deres reparation, genbrug, adskillelse og genanvendelse uden af bringe den frie omsætning af varer på det indre marked i fare.

- (26) Dette direktiv bør bidrage til, at EU i højere grad bliver et »genanvendelsessamfund«, der søger at undgå affaldsproduktion og anvender affald som en ressource. Især opfordres der i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram til foranstaltninger til sikring af kildesortering, indsamling og genanvendelse af prioriterede affaldsstrømme. I tråd hermed og som et middel til at fremme eller forstærke

⁽¹⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10. Direktiv senest ændret ved direktiv 2005/20/EF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 17).

⁽²⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34. Direktiv senest ændret ved Rådets afgørelse 2005/673/EF (EUT L 254 af 30.9.2005, s. 69).

⁽³⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

⁽⁴⁾ EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1.

nyttiggørelsespotentialer bør affald indsamles særskilt, hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt, før det gennemgår nyttiggørelsesprocesser, der miljømæssigt set giver det bedste samlede resultat.

Kommissionen vil efter en vurdering af håndteringen af bioaffald fremlægge forslag til lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvis det er relevant.

- (27) For at implementere forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats i traktatens artikel 174, stk. 2, er det nødvendigt at fastsætte generelle miljømæssige mål for affaldshåndtering i Fællesskabet. Ifølge de nævnte principper er det Fællesskabet og medlemsstaterne, der skal fastsætte en ramme med henblik på at forebygge, mindske og så vidt muligt helt fjerne kilderne til forurening eller gener ved at vedtage foranstaltninger, der kan fjerne erkendte risici.
- (28) Affaldshierarkiet udgør generelt den miljømæssigt bedste overordnede valgmulighed inden for affaldslovgivning og -politik, selvom det kan være nødvendigt at lade særlige affaldsstrømme afvige fra hierarkiet, når det er begrundet af hensyn til bl.a. teknisk anvendelighed, økonomisk levedygtighed og miljøbeskyttelse.
- (29) For at Fællesskabet som helhed kan blive i stand til selv at bortskaffe sit affald og nyttiggøre blandet kommunalt affald indsamlet fra private husholdninger, og for at de enkelte medlemsstater skal kunne nærme sig dette mål, skal der oprettes et samarbejdsnet af affaldsbortskaffelses-anlæg og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald indsamlet fra private husholdninger under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald.
- (30) I forbindelse med anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald⁽¹⁾ forbliver blandet kommunalt affald som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 5, blandet kommunalt affald, selv når det har gennemgået en affaldsbehandling, der ikke grundlæggende har ændret dets egenskaber.
- (31) Det er vigtigt, at farligt affald er mærket i overensstemmelse med internationale standarder og fællesskabsstandarder. Hvis dette affald imidlertid indsamles særskilt fra husholdningerne, bør dette ikke medføre, at husholdningerne har pligt til at udfylde den krævede dokumentation.
- (32) Det er i overensstemmelse med affaldshierarkiet og målet om at reducere drivhusgasser, der udledes fra affaldsdeponering, vigtigt at fremme særskilt indsamling og korrekt behandling af bioaffald, så der kan fremstilles miljøfor-svarlig kompost og andre bioaffaldsbaserede materialer.
- (33) Der kan vedtages tekniske minimumsstandarder for affaldsbehandlingsaktiviteter, der ikke er omfattet af direktiv 96/61/EF, hvis det kan dokumenteres, at dette vil medføre en fordel for så vidt angår beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet, og i det omfang en samlet tilgang til gennemførelse af dette direktiv sikrer beskyttelsen af menneskers sundhed og af miljøet.
- (34) Omfanget og indholdet af forpligtelsen til at udarbejde affaldshåndteringsplaner bør specificeres yderligere, og der bør ved udarbejdelsen eller revisionen af sådanne affaldshåndteringsplaner tages hensyn til den belastning, som affaldsproduktion og -håndtering betyder for miljøet. Der bør også i nødvendigt omfang tages hensyn til kravene vedrørende affaldshåndteringsplaner i artikel 14 i direktiv 94/62/EF og til strategien til reduktion af deponeringen af bionedbrydeligt affald omhandlet i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF.
- (35) Medlemsstaterne må anvende miljøtilladelser eller generelle miljøbestemmelser på visse affaldsproducenter, hvis det ikke bringer det indre markeds funktion i fare.
- (36) I henhold til forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre overførsel af affald, som ikke er i overensstemmelse med deres nationale affaldshåndteringsplaner. Uanset denne forordning bør medlemsstaterne kunne begrænse indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelse, hvor det er konstateret, at nationalt affald vil skulle bortskaffes, eller at dette affald vil skulle behandles på en måde, der er i strid med deres affaldshåndteringsplaner. Det anerkendes, at visse medlemsstater muligvis ikke kan tilbyde et net, der omfatter hele spektret af endelige nyttiggørelsesanlæg, inden for deres område.
- (37) For at forbedre medlemsstaternes indsats for at forebygge affald og for at fremme udvekslingen af den bedste praksis på dette område er det nødvendigt at skærpe bestemmelserne om affaldsforebyggelse og kræve, at medlemsstaterne indfører programmer for affaldsforebyggelse, hvor hovedvægten lægges på de væsentligste miljøvirkninger, og hvor hele produktens og materialernes livscyklus tages i betragtning. Sigtet med sådanne foranstaltninger bør være at bryde sammenhængen mellem

⁽¹⁾ EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.

økonomisk vækst og miljøbelastningen fra affaldsproduktion. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet ⁽¹⁾ bør interessenter såvel som offentligheden have lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af programmerne og have adgang til dem, når de er udarbejdet.

(38) Økonomiske instrumenter kan spille en afgørende rolle for at nå målene for affaldsforebyggelsen og -håndteringen. Affald har ofte værdi som ressource, og en mere vidtgående anvendelse af økonomiske instrumenter vil muligvis kunne maksimere miljøfordelene. Anvendelsen af sådanne instrumenter på et hensigtsmæssigt niveau bør derfor fremmes, idet det understreges, at de enkelte medlemsstater kan træffe afgørelse om brugen af sådanne instrumenter.

(39) Visse bestemmelser om håndtering af affald i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ⁽²⁾ bør ændres, så forældede bestemmelser udgår og teksten bliver klarere. Af hensyn til forenklingen af Fællesskabets lovgivning bør disse bestemmelser indarbejdes i nærværende direktiv. For at gøre det klart, hvad forbuddet mod blanding i direktiv 91/689/EØF indebærer, og for at beskytte miljø og sundhed, bør undtagelserne fra blandingsforbuddet ligeledes stemme overens med den bedste tilgængelige teknik som defineret i direktiv 96/61/EF. Direktiv 91/689/EØF bør derfor ophæves.

(40) Af hensyn til forenklingen af Fællesskabets lovgivning og miljøgevinsterne bør de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald ⁽³⁾ indarbejdes i dette direktiv, og direktiv 75/439/EØF bør derfor ophæves. Håndtering af olieaffald bør ske efter affaldshierarkiets grundprincip, og modeller, der giver det bedste samlede miljøresultat, bør have forrang. Særsomt indsamling af olieaffald er imidlertid fortsat afgørende for, at affaldet håndteres forsvarligt og ikke skader miljøet som følge af uhensigtsmæssig bortskaffelse.

(41) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som skal pålægges de fysiske og juridiske personer, der har ansvaret for affaldshåndteringen, som f.eks. affaldsproducenter, indehavere, mæglere, forhandlere, transportører og indsamlere, anlæg og

virksomheder, der udfører affaldsbehandlingsoperationer, og affaldshåndteringsordninger, hvis de overtræder bestemmelserne i dette direktiv. Medlemsstaterne kan også træffe foranstaltninger til at inddrive omkostningerne ved manglende overholdelse og genopretningsforanstaltninger med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader ⁽⁴⁾ om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og genopretning af miljøskader.

(42) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾.

(43) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at fastlægge kriterier med hensyn til en række spørgsmål, såsom betingelserne for, at en genstand betragtes som et biprodukt, affaldsfasens ophør og fastlæggelsen af, hvilket affald der betragtes som farligt. Endvidere bør Kommissionen tillægges beføjelse til at tilpasse bilagene i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling og til at præcisere anvendelsen af den formel for forbrændingsanlæg, der er omhandlet i bilag II, R 1. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette rammedirektiv og at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(44) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁶⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.

(45) Målet for dette direktiv, nemlig beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

⁽¹⁾ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Direktiv senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 23. Direktiv senest ændret ved direktiv 2000/76/EF (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91).

⁽⁴⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56. Direktiv ændret ved direktiv 2006/21/EF (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15).

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Afgørelse ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽⁶⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes foranstaltninger, der skal beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske de negative følger af affaldsproduktion og -håndtering og ved at mindske de samlede følger af ressourceanvendelse og forbedre effektiviteten af anvendelsen af ressourcer.

Artikel 2

Undtagelser fra anvendelsesområdet

1. Dette direktiv omfatter ikke:
 - a) luftformige stoffer, der udledes i atmosfæren
 - b) arealer (*in situ*), herunder ikke opgravet forurenede jord og bygninger, der er fast forbundet med arealet
 - c) ikke-forurenede jord og andet naturligt forekommende materiale, der er opgravet i forbindelse med anlægsvirksomhed, hvor det er sikkert, at materialet i sin naturlige tilstand vil blive anvendt til anlægsvirksomhed på det sted, hvor det er blevet opgravet
 - d) radioaktivt affald
 - e) udrangeret sprængstof
 - f) fækalier, hvis de ikke er omfattet af stk. 2, litra b), halm og andre naturlige, ikke-farlige materialer fra landbrug eller skovbrug, der anvendes i landbrug, skovbrug eller til fremstilling af energi fra en sådan biomasse ved hjælp af processer eller metoder, som ikke skader miljøet eller bringer menneskers sundhed i fare.
2. Følgende udelukkes fra direktivets anvendelsesområde, for så vidt det er omfattet af anden fællesskabslovgivning:
 - a) spildevand
 - b) animalske biprodukter, herunder forarbejdede produkter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1774/2002, undtagen dem, der er bestemt til forbrænding, deponering eller anvendelse i biogas- eller komposteringsanlæg
 - c) døde dyr, der er døde på anden måde end ved slagtning, herunder dyr, der er aflivet med henblik på at udrydde epizootiske sygdomme, og som bortskaffes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1774/2002

d) affald fra prospektering, udvinding, behandling og oplagring af mineralske ressourcer samt fra stenbrudsdrift, der er omfattet af direktiv 2006/21/EF.

3. Med forbehold af de forpligtelser, der er indeholdt i anden relevant fællesskabslovgivning omfatter dette direktiv ikke sedimenter, der flyttes inden for overfladevand med henblik på forvaltning af vand og vandveje eller for at forhindre oversvømmelse eller afbøde virkningerne af oversvømmelse og tørke, hvis det bevises, at sedimenterne er ikke-farlige.

4. Med henblik på regulering af håndteringen af visse kategorier af affald kan der i særdirektiver fastsættes specifikke særbestemmelser eller bestemmelser til supplerende af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med
- 2) »farligt affald«: affald, der udviser en eller flere af de farlige egenskaber, der er anført i bilag III
- 3) »olieaffald«: enhver form for industriolie eller smøreolie af mineralsk eller syntetisk oprindelse, der er blevet uegnet til det formål, som den oprindeligt var bestemt til, såsom olie fra forbrændingsmotorer og transmissionssystemer samt olie til maskiner, turbiner og hydrauliske anordninger
- 4) »bioaffald«: bionedbrydeligt have- og parkaffald, mad- og køkkenaffald fra husholdninger, restauranter, cateringfirmaer og detailforretninger samt lignende affald fra fødevarerforarbejdningsvirksomheder
- 5) »affaldsproducent«: enhver, hvis aktivitet frembringer affald (den oprindelige affaldsproducent), eller enhver, der foretager en forbehandling, blanding eller andet, som medfører en ændring af dette affalds karakter eller sammensætning
- 6) »affaldsindehaver«: producenten af affaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet
- 7) »forhandler«: enhver virksomhed, der optræder som hovedmand ved køb og efterfølgende salg af affald, herunder forhandlere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse
- 8) »mægler«: enhver virksomhed, der arrangerer nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald på andres vegne, herunder mæglere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse

- 9) »affaldshåndtering«: indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mægleres virksomhed
- 10) »indsamling«: afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg
- 11) »forebyggelse«: foranstaltninger, der træffes, inden stoffer, materialer eller produkter bliver til affald, og som mindsker:
- a) affaldsmængden, herunder via genbrug af produkter eller forlængelse af produkternes levetid
- b) de negative konsekvenser, som det producerede affald har for miljøet og menneskers sundhed, eller
- c) indholdet af skadelige stoffer i materialer og produkter
- 12) »genbrug«: enhver operation, hvor produkter eller komponenter, der ikke er affald, bruges igen til samme formål, som de var udformet til
- 13) »behandling«: nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperationer, der omfatter forberedelse forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse
- 14) »nyttiggørelse«: enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt. Bilag II indeholder en ikke-udtømmende liste over nyttiggørelsesoperationer
- 15) »forberedelse med henblik på genbrug«: enhver nyttiggørelsesoperation i form af kontrol, rengøring eller reparation, hvor produkter eller produktkomponenter, der er blevet til affald, forberedes, således at de genbruges uden anden forbehandling
- 16) »genanvendelse«: enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer
- 17) »regenerering af olieaffald«: enhver genanvendelsesproces, hvorved der kan fremstilles basisolier ved at raffinere olieaffald, navnlig ved at fjerne forurenende stoffer, oxidationsprodukter og tilsætningsstoffer fra sådanne olier
- 18) »bortskaffelse«: enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, også hvis operationen som sekundær konsekvens fører til

genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse. Bilag I indeholder en ikke-udtømmende liste over bortskaffelsesoperationer

- 19) »bedste tilgængelige teknik«: bedste tilgængelige teknik som defineret i artikel 2, nr. 11), i direktiv 96/61/EF.

Artikel 4

Biprodukter

1. Et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, kan kun anses for ikke at være affald i henhold til artikel 3, nr. 1), men et biprodukt, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) det er sikkert, at stoffet eller genstanden videreanvendes
- b) stoffet eller genstanden kan anvendes direkte uden anden yderligere forarbejdning, end hvad der er normal industriel praksis
- c) stoffet eller genstanden fremstilles som en integrerende del af en produktionsproces, og
- d) videreanvendelse er lovlig, dvs. at stoffet eller genstanden lever op til alle relevante krav til produkt, miljø og sundhedsbeskyttelse for den pågældende anvendelse og ikke vil få generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.
2. På grundlag af betingelserne i stk. 1 kan der vedtages foranstaltninger, der er afgørende for, hvilke kriterier der skal opfyldes, for at specifikke stoffer eller genstande kan anses som biprodukter og ikke som affald, jf. artikel 3, nr. 1). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 36, stk. 2.

Artikel 5

Affaldsfasens ophør

1. Visse særlige former for affald ophører med at være affald, jf. artikel 3, nr. 1), når det har gennemgået en nyttiggørelsesoperation og opfylder de særlige kriterier, der udarbejdes i henhold til følgende betingelser:

- a) stoffet eller genstanden er almindeligt anvendt til et specifikt formål
- b) der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådant stof eller en sådan genstand

- c) stoffet eller genstanden opfylder de tekniske krav til det specifikke formål, der er omhandlet i litra a), og lever op til gældende lovgivning og normer vedrørende produkter, og
- d) anvendelsen af stoffet eller genstanden får ikke generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

Kriterierne skal om nødvendigt omfatte grænseværdier for forurenende stoffer.

2. De foranstaltninger vedrørende vedtagelse af sådanne kriterier og præcisering af affaldet, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 36, stk. 2.

3. Affald, der ophører med at være affald i overensstemmelse med stk. 1 og 2, ophører også med at være affald i forbindelse med de nyttiggørelses- og genanvendelsesmål, der er fastsat i direktiv 94/62/EF, 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2006/66/EF og anden relevant fællesskabslovgivning.

4. Hvis der ikke er fastsat kriterier på fællesskabsplan efter proceduren i stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne fra sag til sag beslutte, om affaldsfasen er ophørt, under hensyntagen til relevant retspraksis. De underretter Kommissionen om sådanne beslutninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (¹), såfremt nævnte direktiv kræver det.

Artikel 6

Affaldsliste

1. De foranstaltninger vedrørende ajourføringen af den affaldsliste, der er opstillet ved Kommissionens afgørelse 2000/532/EF, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 36, stk. 2. Affaldslisten skal omfatte farligt affald og skal tage hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, koncentrationsgrænseværdier for farlige stoffer. Affaldslisten er bindende med hensyn til fastlæggelse af, hvilket affald der skal betragtes som farligt affald. Selv om et stof eller en genstand er medtaget på listen, betyder det ikke, at stoffet eller genstanden er affald under alle omstændigheder. Et stof eller en genstand betragtes kun som affald, hvis definitionen i artikel 3, nr. 1), er opfyldt.

2. En medlemsstat kan betragte affald som farligt affald, selv om det ikke optræder på affaldslisten, hvis det udviser en eller flere af de egenskaber, der er opført i bilag III. Medlemsstaten

(¹) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Direktiv senest ændret ved Rådets direktiv 2006/96/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 81).

meddeler Kommissionen sådanne tilfælde i den i artikel 34, stk. 1, nævnte rapport og giver Kommissionen alle relevante oplysninger. Listen gennemgås på grundlag af de modtagne meddelelser, og det afgøres, om den skal tilpasses.

3. Hvis en medlemsstat kan dokumentere, at en given affaldstype, der er optaget på listen som farligt affald, ikke udviser nogen af egenskaberne i bilag III, kan den betragte det pågældende affald som ikke-farligt affald. Medlemsstaten meddeler Kommissionen sådanne tilfælde i den i artikel 34, stk. 1, nævnte rapport og stiller den fornødne dokumentation til rådighed. Listen gennemgås på grundlag af de modtagne meddelelser, og det afgøres, om den skal tilpasses.

4. De foranstaltninger vedrørende gennemgangen af listen for at træffe afgørelse om en eventuel tilpasning heraf i henhold til stk. 2 og 3, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 36, stk. 2.

KAPITEL II

Generelle krav

Artikel 7

Udvidet producentansvar

1. For at styrke forebyggelsen og nyttiggørelsen af affald kan medlemsstaterne træffe lovgivningsmæssige eller ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til at sikre, at enhver fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt udvikler, fremstiller, forarbejder og behandler eller sælger produkter (produktets producent) har et udvidet producentansvar.

Sådanne foranstaltninger kan omfatte modtagelse af returprodukter og af det affald, der er tilbage, efter at produkterne er blevet anvendt, samt den efterfølgende håndtering af affaldet og det finansielle ansvar for sådanne aktiviteter.

2. Medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger til at fremme et produktdesign, der mindsker miljøpåvirkningerne og produktionen af affald under fremstillingen og den efterfølgende anvendelse af produkterne, og for at sikre, at nyttiggørelse og bortskaffelse af produkter, der er blevet til affald, finder sted i overensstemmelse med artikel 10 og 11.

Sådanne foranstaltninger kan blandt andet fremme udvikling, fremstilling og markedsføring af produkter med flere anvendelser, der er teknisk holdbare, og som, efter at de er blevet til affald, er egnet til reel og forsvarlig nyttiggørelse og miljøvenlig bortskaffelse.

3. Ved anvendelse af udvidet producentansvar tager medlemsstaterne hensyn til, hvad der er teknisk muligt og økonomisk levedygtigt, og til den generelle indvirkning på miljøet, menneskers sundhed og samfundet og respekterer nødvendigheden af at sikre et velfungerende indre marked.

4. Det udvidede producentansvar anvendes med forbehold af ansvaret for affaldshåndtering som fastlagt i artikel 13, stk. 1.

Artikel 8

Nyttiggørelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald underkastes nyttiggørelsesoperationer i overensstemmelse med artikel 10 og 11.

2. Hvor det er nødvendigt for at overholde bestemmelserne i stk. 1 og lette eller forbedre nyttiggørelsen, indsamles affald adskilt, hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt, og blandes ikke med andet affald eller andet materiale med andre egenskaber.

Artikel 9

Bortskaffelse

Finder nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, ikke sted, sikrer medlemsstaterne, at affaldet underkastes bortskaffelsesoperationer.

Artikel 10

Beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldshåndtering foretages, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades, og navnlig:

- a) uden at der opstår risiko for hverken vand, luft, jord, planter eller dyr
- b) uden at der forvoldes støj- og lugtgener, og
- c) uden at landskaber eller områder af særlig interesse påføres skade.

Artikel 11

Affaldshierarki

1. Følgende affaldshierarki skal tjene som vejledende princip for lovgivning og politikker om affaldsforebyggelse og -håndtering:

- a) forebyggelse
- b) forberedelse med henblik på genbrug

c) genanvendelse

d) anden nyttiggørelse, f.eks. energiudnyttelse, og

e) bortskaffelse.

2. Når medlemsstaterne anvender det i stk. 1 omhandlede affaldshierarki, træffer de foranstaltninger til at fremme de muligheder, der giver det bedste samlede miljøresultat. Det kan i den forbindelse være nødvendigt at lade særlige affaldsstrømme afvige fra hierarkiet, når det er begrundet af hensyn til livscyklus-tankegangen vedrørende de samlede konsekvenser af produktion og håndtering af den type affald.

Medlemsstaterne tager hensyn til de generelle principper for beskyttelse af miljøet såsom forsigtighed, bæredygtighed, teknisk anvendelighed, økonomisk levedygtighed og beskyttelse af ressourcer samt til de samlede konsekvenser for miljø, menneskers sundhed, økonomi og samfund, jf. artikel 1 og 10.

Artikel 12

Omkostninger

1. I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, skal omkostningerne afholdes af den oprindelige affaldsproducent eller de nuværende eller tidligere affaldsindehavere.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at omkostningerne ved affaldshåndtering enten helt eller delvist afholdes af producenten af det produkt, hvorfra affaldet stammer, og at distributører af et sådant produkt kan deltage i afholdelsen af disse omkostninger.

KAPITEL III

Affaldshåndtering

Artikel 13

Ansvar for affaldshåndtering

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at oprindelige affaldsproducenter eller andre indehavere selv udfører affaldsbehandlingen eller foranstalter den foretaget af en forhandler, et anlæg eller en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller overdraget til en privat eller offentlig affaldsindsamler i overensstemmelse med artikel 10 og 11.

2. Når affaldet overføres fra den oprindelige producent eller indehaver til en af de i stk. 1 nævnte fysiske eller juridiske personer med henblik på indledende behandling, bortfalder ansvaret for gennemførelsen af en fuldstændig nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperation generelt ikke.

Med forbehold af forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne præcisere betingelserne for ansvaret og træffe afgørelse om, i hvilke tilfælde den oprindelige producent fortsat skal have ansvar for hele behandlingskæden, eller i hvilke tilfælde producentens og indehaverens ansvar kan deles eller uddelegeres mellem aktørerne i behandlingskæden.

3. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 7 beslutte, at ansvaret for foranstaltningen af affaldshåndteringen enten helt eller delvist påhviler producenten af det produkt, hvorfra affaldet stammer, og at distributører af et sådant produkt kan dele dette ansvar.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de anlæg og virksomheder, der som erhvervsmæssig aktivitet indsamler eller transporterer affald på deres område, leverer det indsamlede og transporterede affald til egnede behandlingsanlæg, der opfylder kravene i artikel 10.

Artikel 14

Principper om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed

1. Medlemsstaterne træffer, hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt i samarbejde med andre medlemsstater, passende foranstaltninger til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesanlæg og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald, indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter sådant affald fra andre producenter, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

Uanset forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne for at beskytte deres net begrænse indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelse, hvor det er konstateret, at sådanne overførsler vil bevirke, at nationalt affald vil skulle bortskaffes, eller at dette affald vil skulle behandles på en måde, der ikke er i overensstemmelse med deres nationale affaldshåndteringsplaner. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne afgørelser. Medlemsstaterne kan også begrænse udgående overførsler af affald af miljøhensyn, jf. forordning (EF) nr. 1013/2006.

2. Dette net udformes på en sådan måde, at Fællesskabet som helhed får tilstrækkelig egenkapacitet til at bortskaffe sit affald og nyttiggøre det affald, der er omhandlet i stk. 1, og medlemsstaterne hver især kan nærme sig dette mål, under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald.

3. Nettet skal muliggøre bortskaffelse af affald eller nyttiggørelse af affald, som omhandlet i stk. 1, på et af de nærmeste egnede anlæg under anvendelse af de mest hensigtsmæssige metoder og teknologier til sikring af et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden.

4. Principperne om nærhed og tilstrækkelig egenkapacitet betyder ikke, at hver enkelt medlemsstat skal være i besiddelse af hele spektret af endelige nyttiggørelsesanlæg inden for sit område.

Artikel 15

Forbud mod blanding af farligt affald

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at farligt affald ikke blandes, hverken med andre kategorier af farligt affald eller med andre former for affald, stoffer eller materialer. Blanding skal omfatte fortynding af farlige stoffer.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade blanding, såfremt:

a) blandingen gennemføres af et anlæg eller en virksomhed, som har indhentet tilladelse i overensstemmelse med artikel 20

b) betingelserne i artikel 10 er opfyldt, og de negative konsekvenser, som affaldshåndtering har for menneskers sundhed og miljøet, ikke øges, og

c) blandingen sker i overensstemmelse med den bedste tilgængelige teknik.

3. Medmindre andet følger af tekniske og økonomiske gennemførlighedskriterier, skal farligt affald, som i strid med betingelserne i stk. 1 er blandet, adskilles, hvor det er muligt og nødvendigt for at opfylde betingelserne i artikel 10.

Artikel 16

Mærkning af farligt affald

1. For så vidt angår indsamling, transport og midlertidig oplagring af farligt affald træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at affaldet emballeres og forsynes med mærkning i overensstemmelse med gældende internationale standarder og fællesskabsstandarder.

2. Hvis farligt affald overføres internt i en medlemsstat, ledsages det af et identifikationsdokument, der kan være elektronisk, og som indeholder de relevante oplysninger, jf. bilag IB til forordning (EF) nr. 1013/2006.

Artikel 17

Farligt affald opstået i husholdninger

Artikel 15, 16 og 32 finder ikke anvendelse på blandet affald, der er opstået i husholdninger.

Artikel 16 og 32 finder ikke anvendelse på udskilte fraktioner af farligt affald, der er opstået i husholdninger, før det er modtaget til indsamling, bortskaffelse eller nyttiggørelse af et anlæg eller en virksomhed, der har indhentet tilladelse eller er registreret i overensstemmelse med artikel 20 eller 23.

Artikel 18

Olieaffald

1. Medmindre andet følger af forpligtelserne i artikel 15 og 16 vedrørende håndtering af farligt affald, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre:

- a) at olieaffald indsamles særskilt, når det er teknisk muligt
- b) at olieaffald behandles i henhold til artikel 10 og 11
- c) at når det er teknisk muligt og økonomisk levedygtigt, blandes olieaffald med forskellige egenskaber ikke, og olieaffald blandes ikke med andre former for affald eller stoffer, hvis en sådan blanding vanskeliggør behandlingen heraf.

2. Medlemsstaterne kan med henblik på særskilt indsamling og korrekt behandling af olieaffald og i overensstemmelse med vilkårene i de enkelte lande anvende supplerende foranstaltninger såsom tekniske krav, producentansvar, økonomiske instrumenter eller frivillige aftaler.

3. Hvis olieaffald efter national lovgivning er omfattet af krav om regenerering, kan medlemsstaterne fastsætte, at sådant olieaffald skal regenereres, hvis det er teknisk muligt, og hvor artikel 11 eller 12 i forordning (EF) nr. 1013/2006 finder anvendelse, kan de begrænse grænseoverskridende overførsel af olieaffald fra deres område til forbrændings- eller medforbrændingsanlæg for at prioritere regenerering af olieaffald.

Artikel 19

Bioaffald

Medlemsstaterne træffer, når det er relevant, foranstaltninger i henhold til artikel 10 og 11 for at fremme:

- a) særskilt indsamling af bioaffald
- b) behandling af bioaffald, der lever op til et højt miljøbeskyttelsesniveau

- c) anvendelse af miljøforsvarlige materialer, som er fremstillet af bioaffald.

Kommissionen foretager en vurdering af håndteringen af bioaffald med henblik på at forelægge et forslag, hvis det er relevant.

KAPITEL IV

Tilladelser og registreringer

Artikel 20

Udstedelse af tilladelser

1. Medlemsstaterne kræver, at alle anlæg eller virksomheder, som påtænker at udføre affaldsbehandling, indhenter tilladelse fra den kompetente myndighed.

Tilladelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) arten og mængden af affald, der kan behandles
- b) for hver type operation, tilladelsen omfatter: de tekniske krav og alle andre krav, som det pågældende anlæg skal opfylde
- c) de foranstaltninger, der skal træffes af hensyn til sikkerhed og forsigtighed
- d) den metode, der skal anvendes for hver type operation
- e) de nødvendige overvågnings- og kontroloperationer
- f) bestemmelser om nedlukning og efterbehandling i nødvendigt omfang.

2. Tilladelser kan udstedes for et begrænset tidsrum og kan fornyes.

3. Hvis den kompetente myndighed ikke anser den påtænkte behandlingsmetode for acceptabel fra et miljøbeskyttelsessynspunkt, navnlig når metoden strider mod artikel 10, nægter den at udstede en tilladelse.

4. I tilladelser, der omfatter forbrænding eller medforbrænding med energiudnyttelse, stilles det som betingelse, at udnyttelsen af energien finder sted med en høj grad af energieffektivitet.

5. Forudsat at kravene i denne artikel er opfyldt, kan tilladelser, der er udstedt i henhold til anden national lovgivning eller fællesskabslovgivning, kombineres med den i stk. 1, krævede tilladelse i én enkelt tilladelse, hvis unødvendig gentagelse af oplysninger derved undgås, og operatøren eller den kompetente myndighed spares for dobbeltarbejde.

*Artikel 21***Undtagelser fra krav om tilladelse**

Medlemsstaterne kan undtage anlæg og virksomheder fra kravet i artikel 20, stk. 1, i forbindelse med følgende operationer:

- a) bortskaffelse af deres eget ikke-farlige affald på produktionsstedet eller
- b) nyttiggørelse af affald.

*Artikel 22***Betingelser for undtagelser**

1. Hvis en medlemsstat ønsker at indrømme undtagelser som omhandlet i artikel 21, opstiller den almindelige regler for hver aktivitetstype med angivelse af arten og mængden af affald, som en undtagelse kan gælde for, og den behandlingsmetode, der skal anvendes.

Disse regler udformes på en måde, der sikrer, at affaldet behandles i overensstemmelse med artikel 10. Ved bortskaffelsesoperationer som omhandlet i artikel 21, litra a), bør sådanne regler tage hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

2. Ud over de almindelige regler i stk. 1 fastlægger medlemsstaterne særlige betingelser for undtagelser vedrørende farligt affald, herunder aktivitetstyper, samt ethvert andet nødvendigt krav, der skal overholdes i forbindelse med forskellige former for nyttiggørelse, og, hvor det er relevant, grænseværdier for indholdet af farlige stoffer i affaldet og emissionsgrænseværdier.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de almindelige regler, som opstilles i henhold til stk. 1 og 2.

*Artikel 23***Registrering**

Når følgende ikke er omfattet af krav om tilladelse, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente myndighed fører et register over:

- a) anlæg og virksomheder, der som erhvervmæssig aktivitet indsamler eller transporterer affald
- b) forhandlere og mæglere og
- c) anlæg og virksomheder, der er omfattet af undtagelser fra kravene om tilladelse i henhold til artikel 21.

*Artikel 24***Minimumsstandards**

1. Tekniske minimumsstandards for behandling, der kræver en tilladelse i henhold til artikel 20, kan vedtages, når det er

dokumenteret, at sådanne minimumsstandards vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 36, stk. 2.

2. Sådanne minimumsstandards omfatter kun den affaldsbehandling, der ikke er omfattet af direktiv 96/61/EF eller egnet til at være omfattet af dette direktiv.

3. Sådanne minimumsstandards skal:

- a) rette sig mod affaldsbehandlingens vigtigste miljøvirkninger
- b) sikre, at affaldet behandles i overensstemmelse med artikel 10
- c) tage hensyn til den bedste tilgængelige teknik og
- d) når det er relevant omfatte elementer vedrørende behandlingens kvalitet og forarbejdningskrav.

4. Der vedtages minimumsstandards for virksomhed, der kræver registrering i henhold til artikel 23, litra a) og b), når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandards vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet eller ved at undgå forstyrrelser på det indre marked; dette omfatter også bestemmelser vedrørende indsamleres, transportørers, forhandleres eller mægleres tekniske kvalifikationer.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 36, stk. 2.

*KAPITEL V***Planer og programmer***Artikel 25***Affaldshåndteringsplaner**

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 1, 10, 11 og 14 udarbejder en eller flere affaldshåndteringsplaner.

Disse planer skal hver for sig eller tilsammen dække hele den pågældende medlemsstats område.

2. Affaldshåndteringsplanerne skal indeholde en analyse af den aktuelle affaldshåndteringssituation i det pågældende geografiske område og angive, hvilke foranstaltninger der skal træffes med henblik på at forbedre en miljømæssigt forsvarlig forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald og en evaluering af, hvordan planen vil støtte gennemførelsen af dette direktivs mål og bestemmelser.

3. Affaldshåndteringsplanerne skal alt efter omstændighederne og under hensyntagen til planlægningsområdets geografiske niveau og dækning mindst indeholde følgende:

- a) det producerede affalds art, mængde og kilde inden for området, det affald, der ventes overført fra eller til det nationale område, og en evaluering af udviklingen af affaldsstrømmene i fremtiden
- b) eksisterende indsamlingsordninger og større bortskaffelses- og nyttiggørelsesanlæg, herunder særlige ordninger for olieaffald, farligt affald og affaldsstrømme, der er omhandlet i særlig fællesskabslovgivning
- c) en vurdering af behovet for nye indsamlingsordninger, lukning af eksisterende affaldsanlæg, yderligere affaldsanlægsinfrastruktur i henhold til artikel 14 og om nødvendigt investeringer i relation hertil
- d) tilstrækkelige oplysninger om lokalitetskriterier for udpegnings af lokaliteter og om kapacitet for fremtidige bortskaffelses- og nyttiggørelsesanlæg, hvis det er nødvendigt
- e) generelle affaldshåndteringspolitikker, herunder planlagte affaldshåndteringsteknologier og -metoder, eller politikker for affald, der giver anledning til særlige problemer med hensyn til håndtering.

4. Affaldshåndteringsplanerne kan under hensyntagen til planlægningsområdets geografiske niveau og dækning indeholde følgende:

- a) organisatoriske aspekter ved affaldshåndtering, herunder en beskrivelse af ansvarsfordelingen mellem de offentlige og private aktører, der udfører affaldshåndteringen
- b) en evaluering af, om anvendelsen af økonomiske og andre instrumenter kan være nyttig og egnet til at løse diverse affaldsproblemer, under hensyntagen til nødvendigheden af at opretholde et velfungerende indre marked
- c) informationskampagner rettet mod offentligheden eller særlige forbrugergrupper
- d) gamle forurenede affaldsdeponeringsanlæg og foranstaltninger til at genoprette disse.

5. Affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmelse med kravene i artikel 14 i direktiv 94/62/EF og med strategien til gennemførelse af reduktionen af deponering af bionedbrydeligt affald som omhandlet i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF.

Artikel 26

Programmer for affaldsforebyggelse

1. Medlemsstaterne udarbejder senest den ... (*) affaldsforebyggelsesprogrammer i overensstemmelse med artikel 1 og 11.

(*) Fem år efter dette direktivs ikrafttræden.

Disse programmer indarbejdes enten i affaldshåndteringsprogrammerne som nævnt i artikel 25 eller i andre miljøpolitiske programmer, når det er relevant, eller fungerer som særskilte programmer. Hvis et sådant program integreres i affaldshåndteringsplanen eller andre programmer, skal affaldsforebyggelsesforanstaltningerne klart identificeres.

2. Programmerne i stk. 1 skal indeholde affaldsforebyggelsesmål. Medlemsstaterne skal beskrive eksisterende forebyggelsesforanstaltninger og evaluere, om de eksempler på foranstaltninger, der er angivet i bilag IV, eller andre passende foranstaltninger er hensigtsmæssige.

Sigtet med sådanne mål og foranstaltninger er at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og miljøbelastning fra affaldsproduktion.

3. Medlemsstaterne fastlægger de relevante specifikke kvalitative eller kvantitative benchmarks for affaldsforebyggelsesforanstaltninger, der vedtages for at overvåge og vurdere resultaterne af foranstaltningerne, og kan fastlægge andre specifikke kvalitative eller kvantitative mål og indikatorer end dem, der er nævnt i stk. 4, med samme formål.

4. Indikatorer for affaldsforebyggelsesforanstaltninger kan vedtages efter proceduren i artikel 36, stk. 3.

5. Kommissionen udarbejder retningslinjer med henblik på at bistå medlemsstaterne i udarbejdelsen af programmerne.

Artikel 27

Evaluering og revision af planer og programmer

Medlemsstaterne sikrer, at affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer evalueres mindst hvert sjette år og revideres, når det er relevant.

Artikel 28

Inddragelse af offentligheden

Medlemsstaterne sikrer, at relevante interesserede parter og myndigheder samt offentligheden har lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne og har adgang til dem, når de er udarbejdet, jf. direktiv 2003/35/EF eller, når det er relevant, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet⁽¹⁾. De lægger planerne og programmerne på et offentlig tilgængeligt websted.

⁽¹⁾ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

*Artikel 29***Samarbejde**

Medlemsstaterne samarbejder efter omstændighederne med de andre berørte medlemsstater og Kommissionen om udarbejdelsen af affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne i overensstemmelse med artikel 25 og 26.

*Artikel 30***Oplysninger, der skal forelægges Kommissionen**

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er nævnt i artikel 25 og 26, når de er vedtaget, og om eventuelle væsentlige ændringer i disse planer og programmer.

2. Det skema, der skal bruges til underretning om vedtagelsen og om væsentlige ændringer i disse planer og programmer vedtages efter proceduren i artikel 36, stk. 3.

*KAPITEL VI***Kontrol og registerføring***Artikel 31***Kontrol**

1. Anlæg og virksomheder, der foretager affaldsbehandling, anlæg og virksomheder, der som erhvervsmæssig aktivitet indsamler og transporterer affald, mæglere og forhandlere og anlæg eller virksomheder, der producerer farligt affald, kontrolleres regelmæssigt på passende vis af de kompetente myndigheder.

2. Kontrollen af indsamling og transport omfatter det indsamlede og transporterede affalds oprindelse, art, mængde og bestemmelsessted.

3. Medlemsstaterne kan tage hensyn til registreringer i henhold til Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS), navnlig for så vidt angår kontrollens hyppighed og intensitet.

*Artikel 32***Registerføring**

1. Anlæg og virksomheder som nævnt i artikel 20, stk. 1, producenter af farligt affald og anlæg og virksomheder, der indsamler eller transporterer farligt affald som erhvervsmæssig aktivitet eller fungerer som forhandlere eller mæglere i forbindelse med farligt affald, fører et register med angivelse af mængde, art og oprindelse samt, når det er relevant, bestemmelsessted, indsamlingshyppighed, transportmåde og påtænk

behandlingsmetode for affaldet og stiller på anmodning disse oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder.

2. Hvad angår farligt affald opbevares registret i mindst tre år; anlæg og virksomheder, der transporterer farligt affald, skal dog kun opbevare registret i mindst tolv måneder.

Dokumentation for, at håndteringen er udført, forelægges på anmodning af de kompetente myndigheder eller en tidligere indehaver.

3. Medlemsstaterne kan også kræve af producenter af ikke-farligt affald, at de opfylder kravene i stk. 1 og 2.

*Artikel 33***Håndhævelse og sanktioner**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde henkastning, dumpning og ukontrolleret affaldshåndtering.

2. Medlemsstaterne fastsætter sanktionsbestemmelser for overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

*KAPITEL VII***Afsluttende bestemmelser***Artikel 34***Rapportering og gennemgang**

1. Hvert tredje år underretter medlemsstaterne Kommissionen om gennemførelsen af dette direktiv ved at indsende en elektronisk sektorrapport. Denne rapport skal også indeholde oplysninger om håndtering af olieaffald og om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesprogrammerne.

Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en model, som udformes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver (⁽¹⁾). Rapporten sendes til Kommissionen inden ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

2. Kommissionen sender spørgeskemaet eller modellen til medlemsstaterne seks måneder inden begyndelsen af den periode, der er dækket af sektorrapporten.

3. Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes sektorrapporter, jf. stk. 1.

(¹) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48. Direktiv senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

4. Som led i den første rapport, der udarbejdes senest ... (*) gennemgår Kommissionen gennemførelsen af dette direktiv og fremsætter om nødvendigt forslag til revision heraf. I rapporten vurderes også medlemsstaternes eksisterende affaldsforebyggelsesprogrammer, mål og indikatorer på grundlag af oplysninger, der er indsendt i henhold til artikel 30, og muligheden for programmer, mål og indikatorer på fællesskabsplan tages op til fornyet overvejelse.

Artikel 35

Fortolkning og tilpasning til den tekniske udvikling

1. Kommissionen kan udarbejde retningslinjer for fortolkningen af definitionerne af nyttiggørelse og bortskaffelse i artikel 3, nr. 14) og 18).

Om nødvendigt skal den formel for forbrændingsanlæg, der er omhandlet i bilag II R 1, præciseres. Der kan tages hensyn til lokale klimaforhold som f.eks. streng kulde og behov for opvarmning, for så vidt de påvirker de energimængder, der teknisk kan anvendes eller produceres i form af elektricitet, opvarmning, afkøling eller procesdamp. Lokale forhold i regionerne i den yderste periferi som anerkendt i traktatens artikel 299, stk. 2, afsnit 4, og i de territorier, der er omhandlet i artikel 25 i tiltrædelsesakten af 1985, kan også tages i betragtning. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 36, stk. 2.

2. Bilagene kan ændres i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 36, stk. 2.

Artikel 36

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 37

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ... (**).

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 38

Ophævelse

Direktiv 75/439/EØF, direktiv 91/689/EØF og direktiv 2006/12/EF ophæves med virkning fra ... (**).

Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 39

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 40

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) Seks år efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) 24 måneder efter dette direktivs ikrafttrædelse.

BILAG I

Bortskaffelsesoperationer

- D 1 Deponering på eller i jorden (f.eks. deponeringsanlæg)
 - D 2 Behandling i jordmiljø (f.eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden)
 - D 3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f.eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i borer, salt-horste eller naturlige geologiske spalter)
 - D 4 Deponering i overfladevand (f.eks. udledning af flydende affald eller slam i udgravninger, småsøer eller laguner)
 - D 5 Deponering på specielt indrettet deponeringsanlæg (f.eks. placering i vandtætte, tildækkede rum, der er adskilt indbyrdes og isoleret fra det omgivende miljø)
 - D 6 Udledning i vandmiljøet, undtagen dumpning i havet
 - D 7 Dumpning i havet, herunder nedgravning i havbunden
 - D 8 Biologisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer
 - D 9 Fysisk-kemisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer (f.eks. fordampning, tørring og kalcinering)
 - D 10 Forbrænding på landjorden
 - D 11 Forbrænding på havet (*)
 - D 12 Permanent oplagring (f.eks. placering af beholdere i en mine)
 - D 13 Blanding forud for en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer (**)
 - D 14 Rekonditionering forud for en af de i D 1 til D 13 omhandlede operationer
 - D 15 Oplagring forud for en af de i D 1 til D 14 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret (***)
-

(*) Denne operation er forbudt ved EU-lovgivning og internationale konventioner.

(**) Hvis der ikke er nogen anden relevant D-kode, kan dette omfatte indledende operationer forud for bortskaffelse, herunder forbehandling såsom bl.a. sortering, knusning, sammenpresning, pelletering, tørring, neddeling, konditionering, eller adskillelse inden gennemførelse af en af operationerne D 1 til D 12.

(***) Ved midlertidig oplagring forstås indledende oplagring i henhold til artikel 3, nr. 10).

BILAG II

Nyttiggørelsesoperationer

- R 1 Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling (*)
- R 2 Genvinding eller regenerering af opløsningsmidler
- R 3 Genanvendelse eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse) (**)
- R 4 Genanvendelse eller genvinding af metaller og metalforbindelser
- R 5 Genanvendelse eller genvinding af andre uorganiske stoffer (***)
- R 6 Regenerering af syrer eller baser
- R 7 Nyttiggørelse af komponenter, der har været benyttet til forureningsbekæmpelse
- R 8 Nyttiggørelse af komponenter fra katalysatorer
- R 9 Regenerering og anden genbrug af olie
- R 10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller miljø
- R 11 Anvendelse af affald hidrørende fra en af operationerne R 1 til R 10
- R 12 Udveksling af affald med henblik på at lade det gennemgå en af operationerne R 1 til R 11 (****)
- R 13 Oplagring af affald forud for en af de i R 1 til R 12 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret) (*****)

(*) Dette omfatter kun forbrændingsanlæg for kommunalt fast affald med en energieffektivitet på mindst:
 — 0,60 for anlæg, der er i drift, og hvortil der er udstedt tilladelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning inden den 1. januar 2009
 — 0,65 for anlæg, hvortil der er udstedt tilladelse efter den 31. december 2008
 beregnet efter følgende formel:

$$\text{Energieffektivitet} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$
 hvor:
 E_p er den årligt producerede energi i form af varme eller elektricitet. Den beregnes ved, at energi i form af elektricitet multipliceres med 2,6, og varme fremstillet til kommerciel brug multipliceres med 1,1 (GJ/år)
 E_f er den årlige energitilførsel til systemet fra brændsler, som bidrager til produktionen af damp (GJ/år)
 E_w er den energi, der på årsbasis er indeholdt i det behandlede affald, beregnet ud fra affaldets nedre nettobrændværdi (GJ/år)
 E_i er den årligt importerede energimængde, uden E_w og E_f (GJ/år)
 0,97 er en faktor der tager hensyn til energitab på grund af bundaske og stråling.
 Denne formel anvendes i overensstemmelse med referencedokumentet om de bedste tilgængelige teknikker til affaldsforbrænding.

(**) Dette omfatter forgasning og pyrolyse under anvendelse af komponenterne som kemikalier.

(***) Dette omfatter jordrensning, som medfører nyttiggørelse af jorden og genanvendelse af uorganiske byggematerialer.

(****) Hvis der ikke er nogen anden relevant R-kode, kan dette omfatte indledende operationer forud for nyttiggørelse, herunder forbehandling såsom bl.a. demontering, sortering, knusning, sammenpresning, pelletering, tørring, neddeling, konditionering, ompakning, adskillelse, blanding eller blanding inden gennemførelse af en af operationerne R 1 til R 11.

(*****) Ved midlertidig oplagring forstås indledende oplagring i henhold til artikel 3, nr. 10).

BILAG III

Egenskaber, der gør affald farligt

- H1 »Eksplodiv«: stoffer og præparater, der kan eksplodere under flammepåvirkning, eller som er mere følsomme over for stød og gnidning end dinitrobenzen
- H2 »Brandnærende«: stoffer og præparater, der ved berøring med andre stoffer, især brændbare stoffer, reagerer stærkt varmeudviklende
- H3-A »Letantændelig«:
- flydende stoffer og præparater, som har et flammepunkt på under 21 °C (herunder yderst letantændelige væsker)
 - stoffer og præparater, som ved kontakt med luften ved normal temperatur og uden energitilførsel kan udvikle varme og derefter antændes
 - faste stoffer og præparater, som let kan antændes ved kortvarig påvirkning fra en antændelseskilde, og som efter dennes fjernelse fortsætter med at brænde eller gløde
 - gasformige stoffer og præparater, som kan antændes i luften under normalt tryk
 - stoffer og præparater, som ved kontakt med vand eller fugtig luft udvikler letantændelige gasser i farlige mængder
- H3-B »Antændelig«: flydende stoffer og præparater, som har et flammepunkt på mindst 21 °C og højst 55 °C
- H4 »Lokalirriterende«: ikke-ætsende stoffer og præparater, der ved direkte, langvarig og gentagen berøring med huden eller slimhinderne kan fremkalde betændelse
- H5 »Sundhedsskadelig«: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan indebære risici af begrænset farlighed
- H6 »Giftig«: stoffer og præparater (herunder meget giftige stoffer og præparater), der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde alvorlige akutte eller kroniske skader eller endog døden
- H7 »Kræftfremkaldende«: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde kræft eller øge forekomsten af kræft
- H8 »Ætsende«: stoffer og præparater, der ved berøring med levende væv kan ødelægge dette
- H9 »Smitsom«: stoffer og præparater, der indeholder levedygtige mikroorganismer eller disses toksiner, hvorom det vides eller kan formodes, at de fremkalder sygdom hos mennesket eller andre levende organismer
- H10 »Reproduktionstoksisk«: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde medfødte, ikke-arvelige misdannelser eller øge forekomsten heraf
- H11 »Mutagen«: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan forårsage arvelige genetiske skader eller øge forekomsten heraf
- H12 Affald, der ved berøring med vand, luft eller syre frigør giftige eller meget giftige luftarter
- H13 (*) »Allergifremkaldende«: stoffer og præparater, der ved indånding eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde en overfølsomhedsreaktion, således at der ved yderligere eksponering for stofferne eller præparaterne fremkommer karakteristiske symptomer
- H14 »Økotoksisk«: affald, der indebærer eller kan indebære øjeblikkelige eller efterfølgende risici for en eller flere miljøsektorer
- H15 Affald, der efter bortskaffelse kan resultere i et andet stof, f.eks. et udvaskningsprodukt, med en af de ovenfor anførte egenskaber.

(*) For så vidt der findes afprøvningsmetoder.

Noter:

1. Klassifikationerne »giftig« (og »meget giftig«), »sundhedsskadelig«, »ætsende«, »lokalirriterende«, »kræftfremkaldende«, »reproduktionstoksisk«, »mutagen« og »økotoksisk« foretages efter kriterierne i bilag VI til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽¹⁾.
2. Når det er relevant, finder grænseværdierne i bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater ⁽²⁾ anvendelse.

Afprøvningsmetoder

De metoder, der skal anvendes, er beskrevet i bilag V til direktiv 67/548/EØF og i andre relevante CEN-noter.

⁽¹⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Direktiv senest ændret ved direktiv 2006/102/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 241).

⁽²⁾ EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1. Direktiv senest ændret ved forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1. Berigtiget i EUT L 136 af 29.5.2007, s. 3).

BILAG IV

Eksempler på affaldsforebyggelsesforanstaltninger nævnt i artikel 26

Foranstaltninger, der kan påvirke rammebetingelserne for produktion af affald

1. Anvendelse af planlægningsforanstaltninger eller andre økonomiske instrumenter, der fremmer en effektiv ressourceudnyttelse.
2. Fremme af forskning og udvikling, der tager sigte på renere og mindre ressourceforbrugende produkter og teknologier, og videreformidling og anvendelse af resultaterne af denne forskning og udvikling.
3. Udvikling af effektive og relevante indikatorer for miljøbelastningen fra affaldsproduktion, der sigter mod at bidrage til at forebygge affaldsproduktion på alle niveauer, f.eks. produktsammenligninger på fællesskabsplan tiltag fra de lokale myndigheders side og nationale foranstaltninger.

Foranstaltninger, der kan påvirke design-, produktions- og distributionsfasen

4. Fremme af miljøvenligt design (systematisk integrering af miljøaspekter i produktdesignet med henblik på at forbedre produktets miljøegenskaber i hele dets livscyklus).
5. Oplysning om affaldsforebyggelsesmetoder med henblik på at fremme anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik i industrien.
6. Oplæring af de kompetente myndigheder, hvad angår indføjeelse af affaldsforebyggelseskrav i tilladelser, der udstedes efter dette direktiv og direktiv 96/61/EF.
7. Foranstaltninger til forebyggelse af affaldsproduktion i anlæg, der ikke henhører under direktiv 96/61/EF. Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte vurderinger af eller planer om affaldsforebyggelse.
8. Informationskampagner eller ydelse af økonomisk støtte, beslutningsstøtte eller anden form for støtte til virksomhederne. Sådanne foranstaltninger kan ventes at være særlig effektive, hvis de rettes mod eller tilpasses til små og mellemstore virksomheder og gennemføres via etablerede virksomhedsnet.
9. Frivillige aftaler, forbruger/producent-paneler eller forhandlinger på brancheniveau med henblik på at få de pågældende virksomheder eller industrisektorer til at opstille deres egne affaldsforebyggelsesplaner eller -mål eller forbedre ressourceforbrugende produkter eller emballageformer.
10. Fremme af troværdige miljøledelsesordninger, herunder EMAS og ISO 14001.

Foranstaltninger, der kan påvirke forbrugs- og anvendelsesfasen

11. Økonomiske instrumenter, såsom incitamenter til miljørigtige indkøb eller obligatorisk opkrævning af betaling for visse emballageartikler eller -elementer, som ellers er gratis for forbrugeren.
12. Informationskampagner rettet mod offentligheden eller særlige forbrugergrupper.
13. Fremme af troværdig miljømærkning.
14. Aftaler med industrien (f.eks. anvendelse af produktpaneler i lighed med dem, der oprettes inden for rammerne af den integrerede produktpolitik) eller med detailhandelen (om tilrådighedsstillelse af information om affaldsforebyggelse og mindre miljøbelastende produkter).
15. Indførelse af miljø- og affaldsforebyggelseskriterier i udbud og kontrakter i forbindelse med offentlige indkøb og virksomhedsindkøb, i tråd med håndbogen om grønne offentlige indkøb, offentliggjort af Kommissionen den 29. oktober 2004.
16. Fremme af genbrug og/eller reparation af hertil egnede kasserede produkter eller deres komponenter, især gennem anvendelse af uddannelsesmæssige, økonomiske, logistiske eller andre foranstaltninger som f.eks. støtte til eller etablering af akkrediterede reparations- og genbrugscentre og -net, navnlig i tæt befolkede områder.

BILAG V

Sammenligningstabel

Direktiv 2006/12/EF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1, litra a)	Artikel 3, nr. 1)
Artikel 1, stk. 1, litra b)	Artikel 3, nr. 5)
Artikel 1, stk. 1, litra c)	Artikel 3, nr. 6)
Artikel 1, stk. 1, litra d)	Artikel 3, nr. 9)
Artikel 1, stk. 1, litra e)	Artikel 3, nr. 18)
Artikel 1, stk. 1, litra f)	Artikel 3, nr. 14)
Artikel 1, stk. 1, litra g)	Artikel 3, nr. 10)
Artikel 1, stk. 2	Artikel 6
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. i)	Artikel 2, stk. 1, litra d)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii)	Artikel 2, stk. 2, litra d)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iii)	Artikel 2, stk. 1, litra f), og stk. 2, litra c)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iv)	Artikel 2, stk. 2, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. v)	Artikel 2, stk. 2, litra e)
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 4
Artikel 3, stk. 1	Artikel 11
Artikel 4, stk. 1	Artikel 10
Artikel 4, stk. 2	Artikel 33, stk. 1
Artikel 5	Artikel 14
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 25
Artikel 8	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 20
Artikel 10	Artikel 20
Artikel 11	Artikel 21 og 22
Artikel 12	Artikel 23
Artikel 13	Artikel 31
Artikel 14	Artikel 32
Artikel 15	Artikel 12
Artikel 16	Artikel 34

Direktiv 2006/12/EF	Dette direktiv
Artikel 17	Artikel 35
Artikel 18, stk. 1	Artikel 36, stk. 1
—	Artikel 36, stk. 2
Artikel 18, stk. 2	Artikel 36, stk. 4
Artikel 18, stk. 3	Artikel 36, stk. 3
Artikel 19	Artikel 37
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 39
Artikel 22	Artikel 40
Bilag I	—
Bilag IIA	Bilag I
Bilag IIB	Bilag II
Direktiv 75/439/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 3, nr. 17)
Artikel 2	Artikel 10 og 18
Artikel 3, stk. 1 og 2	—
Artikel 3, stk. 3	Artikel 10
Artikel 4	Artikel 10
Artikel 5, stk. 1	—
Artikel 5, stk. 2	—
Artikel 5, stk. 3	—
Artikel 5, stk. 4	Artikel 23 og 31
Artikel 6	Artikel 20
Artikel 7, litra a)	Artikel 10
Artikel 7, litra b)	—
Artikel 8, stk. 1	—
Artikel 8, stk. 2, litra a)	—
Artikel 8, stk. 2, litra b)	—
Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 9	—
Artikel 10, stk. 1	Artikel 15
Artikel 10, stk. 2	Artikel 10
Artikel 10, stk. 3 og 4	—
Artikel 10, stk. 5	Artikel 16, 18, 22, 31 og 32

Direktiv 75/439/EØF	Dette direktiv
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 32
Artikel 13, stk. 1	Artikel 31
Artikel 13, stk. 2	—
Artikel 14	—
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 34
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Bilag I	—
Direktiv 91/689/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	—
Artikel 1, stk. 2	—
Artikel 1, stk. 3	—
Artikel 1, stk. 4	Artikel 3, nr. 2) og 6)
Artikel 1, stk. 5	Artikel 17
Artikel 2, stk. 1	Artikel 20
Artikel 2, stk. 2-4	Artikel 15
Artikel 3	Artikel 21, 22 og 23
Artikel 4, stk. 1	Artikel 31, stk. 1
Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 32
Artikel 5, stk. 1	Artikel 16, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 31, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Artikel 16, stk. 2
Artikel 6	Artikel 25
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	—

Direktiv 91/689/EØF	Dette direktiv
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Bilag I og II	—
Bilag III	Bilag III

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen sendte den 26. december 2005 Rådet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald ⁽¹⁾. Forslaget er baseret på artikel 175, stk. 1, i traktaten.
2. Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse den 13. februar 2007.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget afgav udtalelse henholdsvis den 19. og den 14. juni 2006 ⁽²⁾.
3. Den 20. december 2007 vedtog Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

II. MÅL

Direktivudkastet har til formål:

- at forenkle og modernisere den nuværende lovgivning
- at gennemføre en mere ambitiøs og mere effektiv affaldsforebyggelsespolitik
- at fremme genbrug og genanvendelse af affald.

Direktivudkastet indeholder bestemmelser om:

- indførelse af et miljømål
- præcisering af begreberne nyttiggørelse og bortskaffelse
- præcisering af betingelserne for blanding af farligt affald
- indførelse af en procedure til præcisering af, hvornår affald ophører med at være affald for udvalgte affaldskategoriens vedkommende
- en procedure for opstilling af tekniske minimumsstandarder for en række affaldshåndteringsoperationer
- et nyt krav om udvikling af nationale affaldsforebyggelsesprogrammer.

Forslaget har form af en revision af affaldsrammedirektivet (2006/12/EF). Det integrerer direktivet om farligt affald (91/689/EØF) og den særlige indsamlingspligt i direktivet om olieaffald (75/439/EØF); disse direktiver skal således ophæves.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger

Europa-Parlamentet vedtog på plenarmødet den 13. februar 2007 120 ændringer (som efterfølgende blev slået sammen til 104 ændringer). I Rådets fælles holdning er flere af dem indarbejdet, enten ordret, delvis eller i princippet, med en lignende affattelse. Den fælles holdning indeholder bl.a. ændringer til Kommissionens oprindelige forslag, som vil stramme op på anvendelsen af affaldshierarkiet, som specielt vedrører bioaffald og olieaffald, og som indfører begrebet udvidet producentansvar for at tilskynde til affaldsforebyggelse og genanvendelse. For så vidt angår definitionen af affald og de bestemmelser, der oprindeligt omhandlede *sekundære produkter*, er der indføjet bestemmelser, som dels fastlægger, hvilke stoffer eller genstande der kan betragtes som *biprodukter* og ikke som affald, hvis de overholder en række specifikke kriterier og foranstaltninger, og dels fastlægger visse særlige former for affald, der kan nå frem til *affaldsfasens ophør* på bestemte betingelser, og som bliver til stoffer eller genstande, der kan bringes i omsætning i overensstemmelse med de regler, der gælder for produkter og stoffer.

⁽¹⁾ EUT C 286 E af 23.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 229 af 22.9.2006, s. 1.

Den fælles holdning indeholder også andre ændringer end dem, Europa-Parlamentet har foreslået, og som imødekommer nogle af de bekymringer, medlemsstaterne har givet udtryk under forhandlingerne.

Kommissionen har accepteret den fælles holdning, som Rådet er blevet enig om.

2. Europa-Parlamentets ændringer

Rådet

a) har indarbejdet følgende 55 ændringer i den fælles holdning, enten ordret, delvis eller i princippet:

Betragtningerne:

Ændring 1 og ændring 4 om formålet er medtaget delvis i betragtning 1 og 6, navnlig i forbindelse med affaldshierarkiet og henvisningen til bevaringen af naturressourcer.

Ændring 5 om behovet for en definition på »genbrug« er delvis medtaget (betragtning 13 og 16). Den fælles holdning opererer endvidere med yderligere en definition på »forberedelse med henblik på genbrug« for at gøre det lettere at sondre mellem forebyggelse og nyttiggørelse, dvs. mellem genbrug af produkter eller komponenter, der ikke er affald (fordi de »genbruges« for at undgå affald) og genbrug af produkter eller komponenter, der er blevet til affald (fordi de »forberedes med henblik på genbrug«, dvs. nyttiggøres).

Ændring 6 om behovet for en præcisering af definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse er medtaget delvis i betragtning 17, der også omtaler fordelene for menneskers sundhed ved nyttiggørelse.

Substansen i ændring 7 om behovet for en præcisering af definitionen på affald er delvis omfattet af betragtning 20 og artikel 4 og 5 i den fælles holdning.

Ændring 8 om forurenere betaler-princippet og om producentansvar er medtaget i betragtning 24 og 25 i den fælles holdning.

Ændring 13 om olieaffald er medtaget delvis og i princippet i betragtning 40 og artikel 18. Direktiv 75/439/EØF om olieaffald ophæves med den fælles holdning, men artikel 18 er blevet udbygget betydeligt og gør det navnlig muligt for medlemsstaterne at videreføre regenerering som national prioritet.

Ændring 168 om de beføjelser, Kommissionen skal tillægges, er delvis omfattet af betragtning 42 og 43, selv om anvendelsesområdet for den nye komitologiprocedure er mere omfattende i den fælles holdning.

Artiklerne:

Ændring 101 og 14 om direktivets genstand og affaldshierarkiet er i det store og hele omfattet af artikel 1 og 11 sammen med betragtning 27 og 28. Den fælles holdning afviger dog noget fra denne ændring, idet opfattelsen heri bl.a. er den, at subsidiaritetsprincippet bør gælde for procedurerne for at lade særlige affaldsstrømme udgå af hierarkiet.

Ændring 15, 134, 102, 123 og 126 om udelukkelser fra direktivets anvendelsesområde er delvis medtaget i artikel 2 for så vidt angår ikke-forurenet jord og andet naturligt forekommende materiale, der anvendes til byggeri på det sted, hvor det er blevet udgravet, animalske biprodukter (bestemt til anvendelser, der ikke anses for at være affaldsoperationer), ikke-farlige sedimenter (der flyttes inden for overfladevand), henvisningen til andre kommissionsforslag (artikel 2, stk. 4), men ikke for så vidt angår tilføjesen af slam fra rensningsanlæg, der anvendes i landbruget.

Ændring 19 om tilføjelse af en definition på »forebyggelse« er medtaget i artikel 3, stk. 11; foranstaltninger, der træffes til forebyggelse af skadevirkninger i forbindelse med affaldshåndtering, er dog ikke medtaget som sådan, da denne definition kun skal vedrøre foranstaltninger, der træffes, før et stof, materiale eller produkt er blevet til affald.

Ændring 20 om definitionen på »genbrug« findes i princippet i artikel 3, stk. 12, idet denne definition nu klart vedrører produkter og komponenter, der ikke er affald, og som bruges igen til samme formål, som de var udformet til.

Substansen i ændring 21 om definitionen på »genanvendelse« er omfattet af artikel 3, stk. 16.

Ændring 23 om definitionen på »olieaffald« er i princippet indarbejdet i artikel 3, stk. 3, der omfatter enhver form for industriolie og smøreolie af mineralsk eller syntetisk oprindelse.

Ændring 24 om definitionen på »behandling« er indarbejdet i artikel 3, stk. 13, der skal læses sammen med bilag I og II om bortskaffelse og nyttiggørelse. Der er i disse bilag blevet indsat forklarende noter for at præcisere situationen med hensyn til foreløbige/forberedende operationer.

Substansen i ændring 25 om definitionen på »bortskaffelse« er delvis medtaget i artikel 3, stk. 18. Den mere praktiske del af den foreslåede definition om, at bortskaffelsesoperationer skal prioritere menneskers sundhed og miljøet højt, er behandlet i artikel 10 (Beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet) og i artikel 11 (Affaldshierarki) i den fælles holdning.

Ændring 27, 28, 30, 31 og 34, der foreslår definitioner på »handlende«, »mægler«, »bioaffald«, »bedste tilgængelige teknik« og »regenerering«, er indarbejdet i artikel 3, henholdsvis stk. 7, 8, 4, 19 og 17.

Substansen i ændring 107 og 121 om sontringen mellem biprodukt og affald er delvis omfattet af artikel 4 om biprodukter og skal læses sammen med betragtning 20 (første led).

Substansen i ændring 35 om producentansvar er delvis medtaget i artikel 7 i den fælles holdning, selv om den ikke er obligatorisk for medlemsstaterne og ikke indeholder en procedure for opfølgning af gennemførelsen. Generelle rapporteringsforpligtelser og Kommissionens opfølgning er nedfældet i artikel 34 i den fælles holdning.

Ændring 169 og 36 om listen over affald er delvis omfattet af artikel 6, der nu henviser specifikt til Kommissionens afgørelse 2000/532/EF og til forskriftsproceduren med kontrol for ajourføring af listen. Den fælles holdning følger ikke ændringen for andre aspekters vedkommende; listen skal således kun være bindende for fastlæggelsen af, hvilket affald der betragtes som farligt.

Ændring 38, 108, 157, 140 og 141 om nyttiggørelse er delvis medtaget. I den forbindelse kan nævnes følgende: stk. 1 er omfattet af artikel 8, stk. 1 (henvisning til formål og affaldshierarki), og af artikel 3, stk. 14, om definitionen på nyttiggørelse; stk. 2 er medtaget i et vist omfang i artikel 24 om tekniske minimumsstandards, idet Kommissionen kan vedtage tekniske minimumsstandards for affaldshåndteringsaktiviteter (nyttiggørelse og bortskaffelse), hvis det kan dokumenteres, at dette vil medføre en fordel for så vidt angår beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, bl.a. under hensyn til bedste tilgængelige teknikker; stk. 2b er delvis omfattet af bilag IV med eksempler på affaldsforebyggelsesforanstaltninger (i affaldsforebyggelsesprogrammerne i artikel 26, for så vidt angår anvendelse af økonomiske instrumenter, indkøbskriterier og akkrediterede genbrugs- og reparationsnetværk.

For så vidt angår stk. 2d om genanvendelse af høj kvalitet er der tilføjet en passus om særskilt indsamling i artikel 8, stk. 2, samtidig med at den nuværende forpligtelse til særskilt indsamling af farligt affald og olieaffald er bevaret i artikel 15-18. Andre elementer i denne ændring, især dem, der fastlægger EU-mål for genbrug og genanvendelse, er ikke medtaget, da de anses for urealistiske i betragtning af den nuværende mangel på data og/eller forhastede.

Endelig er ændringerne vedrørende ændringerne af bilag II om nyttiggørelsesoperationer ikke medtaget, da dette bilag (og bilag I) ikke kan ændres ensidigt som følge af EU's internationale forpligtelser i OECD ⁽¹⁾ og i henhold til Basel-konventionen ⁽²⁾.

Ændring 39 og 158 om bortskaffelse er delvis medtaget i artikel 9 (henvisning til artikel 8, stk. 1), i bilag I, hvor der er tilføjet en note, der præciserer, at bortskaffelsesoperation D 11 er forbudt ved EU-lovgivning og internationale konventioner, og i betragtning 19 om bortskaffelsesoperation D 7 om dumpning, herunder nedgravning i havbunden.

Ændring 40 er delvis omfattet af artikel 10 om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet (indledningen).

Ændring 41 om kravene til nyttiggørelse og bortskaffelse af affald og affaldsfasens ophør er omfattet af artikel 24 om tekniske minimumsstandarder (vedtages af Kommissionen via udvalget) og delvis og i princippet omfattet af artikel 22, stk. 1, om betingelser for undtagelser (fastlægges af medlemsstaterne for så vidt angår nyttiggørelsesoperationer og visse bortskaffelsesoperationer af ikke-farligt affald på produktionsstedet), og af artikel 5 om affaldsfasens ophør. Den fælles holdning medtager dog ikke begrebet bedste tilgængelige teknikker til affaldshåndtering og afviger fra ændringen med hensyn til den procedure, der skal følges (komitologi snarere end godkendelse af særdirektiver).

Substansen i ændring 43 er medtaget i artikel 13, stk. 1, om ansvar, og artikel 13, stk. 2 (nyt), præciserer yderligere ansvarsfordelingen med hensyn til affaldshåndtering i forbindelse med indledende behandlingsoperationer.

Substansen i ændring 44 er medtaget i artikel 12 om omkostningerne.

Ændring 45 er delvis omfattet af artikel 5 om affaldsfasens ophør, sammen med betragtning 20 (andet led), der opregner de forskellige kategorier af affald, for hvilke der bør udarbejdes kriterier for affaldsfasens ophør. Ligesom ovenfor afviger den fælles holdning fra ændringen, specielt i forhold til den procedure, der skal anvendes for udarbejdelse af sådanne kriterier.

Ændring 46, 131 og 47 om fortynding og blanding af farligt affald og om farligt affald, der er opstået i husholdninger, er medtaget delvis og i princippet i henholdsvis artikel 15, stk. 1 og 2, og artikel 17.

Substansen i ændring 56 om olieaffald er medtaget i artikel 18, selv om prioriteringen på EU-plan af regenerering ifølge artikel 38 i den fælles holdning vil blive ophævet sammen med direktiv 75/439/EØF.

Ændring 112 og 138 om indsættelse af et nyt kapitel om bioaffald er delvis og i princippet omfattet af artikel 19 sammen med betragtning 32. Udarbejdelsen af specifikationer og kriterier for kompost indgår også i betragtning 20, andet led, om affaldsfasens ophør. Den fælles holdning afviger dog med hensyn til arten af de krav, der stilles, f.eks. med hensyn til særskilt indsamling og behandling forud for spredning på jorder.

Substansen i ændring 59 om tilladelser er omfattet af artikel 20, stk. 5.

Ændring 60 om minimumsstandarder for tilladelser medtages delvis og i princippet i artikel 24, selv om den fælles holdning afviger fra ændringen med hensyn til den procedure, der skal anvendes for udarbejdelse af sådanne standarder (komitologi snarere end godkendelse af særdirektiver).

⁽¹⁾ OECD-Rådets beslutning K(2001) 107 final om revision af beslutning K(92) 39 final om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald til nyttiggørelse.

⁽²⁾ Basel-konventionen af 22. marts 1989 om kontrol med grænseoverskridende overførsel af farligt affald og bortskaffelse heraf.

Ændring 62 og 64 om registreringskrav for anlæg eller virksomheder, der som erhvervsmæssig aktivitet varetager indsamling og transport af affald, er delvis omfattet af artikel 22, af betragtning 33 og af artikel 24, stk. 2 (minimumsstandarder for aktiviteter, der kræver registrering).

Ændring 66 om henvisningen til hierarkiet og til retningslinjer for planer og programmer er delvis medtaget i artikel 25, stk. 2, og artikel 26, stk. 5, mens ændring 67 og 151 om foranstaltninger til at hindre overførsel af affald er behandlet i betragtning 36 sammen med artikel 14, stk. 1.

Ændring 69 om affaldsforebyggelsesprogrammerne er delvis og i princippet medtaget i artikel 26 og 28, selv om den fælles holdning ikke går ind for indførelse af måldatoer for stabilisering og begrænsning af affaldsproduktionen som anført i ændringen.

Ændring 71 om regelmæssig evaluering af affaldsforebyggelsesprogrammerne er delvis omfattet af artikel 27, selv om den fælles holdning fastsætter en periode på seks år (i stedet for fem) og ikke bestemmer, at Det Europæiske Miljøagentur skal inddrages i sådanne evalueringer.

Ændring 115 om medlemsstaternes rapporter og Kommissionens gennemgang er delvis medtaget i artikel 34.

Ændring 173 om tilpasning af bilag III og IV til den videnskabelige og tekniske udvikling er delvis medtaget i artikel 35, hvorefter tilpasningen vil finde sted i overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol. Ifølge den fælles holdning bør denne procedure imidlertid anvendes på alle direktivets bilag.

Ændring 77 om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne er i vidt omfang behandlet i artikel 33 om håndhævelse og sanktioner sammen med artikel 37, stk. 2, om gennemførelsen i national ret.

Ændring 78 om den nye forskriftsprocedure med kontrol er indarbejdet i artikel 36, stk. 2.

Bilag:

Ændring 81 og 82 om visse bortskaffelsesoperationer er i princippet omfattet af betragtning 19 (om dumpning, herunder nedgravning i havbunden) og af bilag I, første asterisk (om forbrænding på havet).

Ændring 86 er delvis medtaget i bilag II, tredje asterisk (genanvendelse af uorganiske byggematerialer).

Ændring 89 vedrørende bilag IIa (nyt), der anfører anvendelser, hvor affald kan anvendes som et sekundært produkt, materiale eller stof, er i begrænset omfang behandlet i betragtning 20, andet led, der anfører de mulige affaldskategorier, for hvilke der bør udarbejdes specifikationer og kriterier for affaldsfasens ophør, sammen med artikel 5 om affaldsfasens ophør, der præciserer, hvilke betingelser og yderligere kriterier der skal anvendes, idet disse udarbejdes efter forskriftsproceduren med kontrol.

Ændring 90 om egenskaberne ved farligt affald er indsat i bilag IV (H 14 og H 15), og ændring 94 er indsat i bilag IV i sin helhed.

b) har ikke medtaget 49 ændringer i den fælles holdning.

For så vidt angår ændring 2, 3, 153, 9, 10, 12, 103, 17, 127, 26, 29, 32, 37, 109, 48 og 170, 50, 171, 51 og 172, 52, 53, 54, 98 og 113, 58, 61, 161, 188, 65, 68, 70, 72, 79, 80, 83, 84, 85, 87, 88, 91 og 93 har Rådet fulgt Kommissionens holdning.

Med hensyn til ændring 11, 104, 33, 49, 63, 74, 92, 95, 96 og 97, som delvis eller i princippet er accepteret af Kommissionen, men ikke medtaget i den fælles holdning, kan følgende bemærkes:

Ændring 11 om indsættelse af en ny betragtning om farligt affald (til erstatning for betragtning 19 i Kommissionens forslag) fokuserer især på uhensigtsmæssig håndtering, behovet for særlige bestemmelser om behandling, herunder sporbarhed, sikkerhed og operatørernes kvalifikationer. Selv om Rådet i princippet ikke er uenig i ændringen, har det besluttet ikke at medtage den, da den danner grundlag for ændring 50, 51 og 172, 52, 53, 54, 58, 161 og 188 vedrørende artikler, som Kommissionen og Rådet har afvist, og som derfor ikke er indarbejdet i den fælles holdning.

Ændring 104 om definitionen på »særskilt indsamling« blev ikke taget med, da artikel 8, stk. 2, indeholder en bestemmelse om særskilt indsamling, der beskriver udtrykket tilstrækkelig klart.

Ændring 33 om definitionen på »rengøring« blev ikke indarbejdet for at undgå overlapning med definitionen på »forberedelse med henblik på genbrug« for produkter eller produktkomponenter, der er blevet til affald.

Ændring 49 om listen over affald blev ikke medtaget, da Rådet foretrækker at bevare den nuværende situation for så vidt angår de elementer, der skal tages hensyn til ved opstilling af listen, der på nuværende tidspunkt udtrykkeligt er omtalt i artikel 6 som den liste, der er opstillet ved Kommissionens beslutning 2000/532/EF som foreslået af Europa-Parlamentet.

Ændring 63 om at mindske den administrative byrde i forbindelse med registrering blev ikke medtaget, da dette emne falder ind under subsidiaritetsprincippet.

Ændring 74 havde til formål at udvide anvendelsesområdet for kravene til registerføring i artikel 32 og gøre denne artikel direkte gældende for ikke-farligt affald, men blev ikke medtaget, da den efter Rådets opfattelse vil øge den administrative byrde i unødvendig grad, samtidig med at den til dels overlapper kravene til registerføring i forordningen om overførsel af affald (artikel 20 i forordning (EF) nr. 1013/2006). Som et alternativ giver den fælles holdning i artikel 32, stk. 3, medlemsstaterne mulighed for at anvende den samme bestemmelse om registerføring på producenter af ikke-farligt affald.

Ændring 92, der tilføjer fastsættelse af kriterier for struktur- og regionalfondsstøtte blandt foranstaltningerne for affaldsforebyggelse i de nationale programmer (bilag IV), blev ikke anset for relevant for direktivets anvendelsesområde og derfor ikke indarbejdet i den fælles holdning.

Ændring 95, 96 og 97 vedrørende bilag IV, der tilføjer visser detaljer til affaldsforebyggelsesforanstaltningerne, blev ikke indarbejdet i den fælles holdning, også fordi dette bilag er en ikke-udtømmende liste over eksempler, og fordi medlemsstaterne ifølge direktivet kan medtage andre foranstaltninger i deres nationale programmer, hvis de skønner det hensigtsmæssigt (artikel 26, stk. 2).

3. Nye bestemmelser, der er indføjet af Rådet

Andre vigtige ændringer, der er indført i den fælles holdning, vedrører

- udelukkelse af anvendelsesområdet i artikel 2, der bl.a. præciserer situationen med hensyn til arealer (*in situ*), herunder ikke opgravet forurenede jord og bygninger, der er fast forbundet med arealet
- definitionerne i artikel 3, hvor der bl.a. er tilføjet en definition på »farligt affald« og en ny definition på »forberedelse med henblik på genbrug« for at undgå usikkerhed omkring udtrykket »genbrug«, der er relevant både i forbindelse med forebyggelsesforanstaltninger (f.eks. produkter eller komponenter, der ikke er affald) og med affaldsnyttiggørelse. Dette udtryk anvendes på visse former for nyttiggørelse af produkter, der er blevet til affald. Dette vil lette anvendelsen af de fem trin i affaldshierarkiet i artikel 11, idet det bliver muligt at sondre klart mellem første og andet trin i hierarkiet. I den fælles holdning er »forebyggelse« nu det første trin (for at undgå affaldsdannelse), og »forberedelse med henblik på genbrug« er andet trin (gældende for affald, ligesom ved de følgende trin)

- udvidelsen af nettet af bortskaffelsesanlæg i artikel 14 til også at omfatte anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald på grundlag af principperne om egenkapacitet og nærhed. Endvidere giver en undtagelse fra forordning (EF) nr. 1013/2006 om overførsel af affald medlemsstaterne mulighed for at begrænse indgående overførsler af affald på visse betingelser. Disse ændringer indføres for at løse flere problemer vedrørende klassificeringen af forbrændingsanlæg for kommunalt fast affald med høj energieffektivitet (jf. formen i bilag II, operation R 1) i forbindelse med de nyttiggørelsesoperationer, Kommissionen har foreslået, og som Rådet har tilsluttet sig. Derfor er der i artikel 35 (Fortolkning og tilpasning til den tekniske udvikling) også tilføjet et nyt stk. 1 om præciseringen af formen for forbrændingsanlæg i fremtiden.

IV. KONKLUSIONER

Rådet finder, at den fælles holdning udgør en afbalanceret og realistisk løsning på en række betænkeligheder, medlemsstaterne har givet udtryk for med hensyn til Kommissionens forslag, og at der i vid udstrækning er taget hensyn til Europa-Parlamentets udtalelse. Rådet ser frem til en konstruktiv debat med Europa-Parlamentet med henblik på hurtigt at nå til enighed om direktivet.
